73STE JAARGANG No. 9319 DINSDAG 17 JANUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Post-directeur met staf naar Bonaire voor onderzoek in nieuwe fraude-zaak

Stak ambtenaar postwissels in brand om zich gelden onrechtmatig toe te eigenen?

Kralendijk. — Alhier zijn aangekomen de directeur der Posterijen te Willemstad, de heer P.H.J. Breusers, vergezeld van een ambtenaar der Posterijen en twee ambtenaren van de Accountantsdienst ten einde een onderzoek in te stellen naar een geval van fraude, dat zich op het postkantoor alhier heeft voorgedaan.

De eerste berichten luiden, dat een bepaald bedrag is verduisterd en dat een ambtenaar teneinde alle eventuele verzwarende documenten te verdonkeremannen, een aantal postwissels in brand gestoken heeft. J.l. zaterdagmiddag is er op het postkantoor alhier een brandje geweest, zij het van geringe omvang.

Te Curaçao zijn berichten ontvangen van personen uit Bonaire, die een geldbedrag per postwissel verzonden hadden, en informeerden, of de postwissel te Willemstad was aangekomen.

Het was nog niet mogelijk omtrent de juiste toedracht van de zaak inlichtingen in te winnen, aangezien de heer Breusers volgens mededeling ten postkantore te Willemstad eerst heden namiddag weer naar Curaçao zou terugkeren. Er heeft in de tussentijd wel telegrafisch verkeer met Curaçao plaats gevonden, omdat verschillende documenten in verband met het onderzoek opgezonden moesten worden. Bevestiging van het bericht, dat de ambtenaar in kwestie reeds in verzekerde bewaring is gesteld, konden niet bevestigd worden.

Inmiddels heeft dit nieuw geval van fraude bij een der postkantoren in de Nederlandse Antillen opnieuw de wenselijkheid van de aanstelling van een Postal Inspector aangetoond, waarover laatstelijk in de Staten, en speciaal door de heer Voges, is gesproken. De aanwezigheid van zulk een inspecteur zal preventief werken en het aantal fraudes aanzienlijk doen verminderen.

Venezuela gaat nieuwe olieconcessies verlenen

New York. — Volgens berichten uit Caracas bestudeert de regering van Venezuela de nieuwe olieconcessies, welke zo spoedig mogelijk verleend zullen worden.

De regering beoogt hiermede een grotere spreiding van de olie-industrie grotere ontvangsten voor de staat en uitbreiding van de raffinage in eigen land, alsmede de uitbreiding van de soorten olie, welke worden geproduceerd.

Mutaties zeemacht

's-Gravenhage. — Zoals reeds is gemeld zal de commandant zeemacht Nederland, vice-admiraal F. T. Burghard per 1 september zijn ambtsperiode beeindigen. Hij zal als zodanig worden opgevolgd door kapitein ter zee G. B. A. Fortuyn, thans commandant van Hr. Ms. "Zeven Provinciën".

Met ingang van 1 augustus zal worden belast met de functie van commandant Zeemacht in Nederlands Nieuw Guinea commandeur A. M. Valkenburg, thans plaats vervangend vlagofficier materieel. Commandeur Valkenburg zal in Nieuw Guinea commandeur A.C.M. de Neeve opvolgen.

Met ingang van 1 juni zal de kapitein van de technische dienst L. Stam worden belast met de functie van vlagofficier technische dienst. Hij zal in deze functie de Schout bij Nacht van de Technische Dienst J. B. Berck opvolgen.

Prinses BEATRIX zal haar 18de verjaardag in huiselijke kring vieren

's-Gravenhage. — H.K.H. Prinses Beatrix heeft het voornemen om in verband met het naderend eindexamen haar achttiende verjaardag te vieren op een wijze, die weinig afwijkt van hetgeen de laatste jaren gebruikelijk is. De Prinses zal 31 januari gewoon naar school gaan. In de namiddag zal zij enkele deputaties ontvangen, terwijl 's avonds de verjaardag-viering in de familiekring geschiedt.

Op 4 februari zal de Prinses aanzitten aan een diner, dat te harer ere door H.M. de Koningin en Z.K.H. de prins der Nederlanden in het koninklijke paleis te Amsterdam aan de leden der regering en andere hoge autoriteiten wordt aangeboden.

H.K.H. Prinses Beatrix zal 7 februari om 15.30 uur een buitengewone vergadering van State bijwonen, in welk college zij krachtens de Grondwet na het vervullen van haar achttiende jaar van rechtswege zitting heeft. H.M. de Koningin zal deze vergadering voorzitten. Ook Z.K.H. de Prins der Nederlanden, die eveneens zitting heeft in de Raad van State, zal deze plechtigheid bijwonen. Op 7 februari zal prinses Beatrix zich met de Koningin en de Prins van het paleis op de Lange Voorhout per gesloten auto rechtstreeks naar het gebouw van de Raad van State begeven. Na afloop van deze plechtigheid zullen de Koninging, de Prins en de Prinses per auto naar het paleis op de Lange Voorhout terugkeren, alwaar aan de Prinses enkele geschenken zullen worden aangeboden.

Geschenken tentoonstelling thans in Den Haag

's-Gravenhage. — Burgemeester — hokking heeft in het paleis Noordeinde de tentoonstelling van geschenken tijdens het koninklijke bezoek aan de West geopend. De burgemeester deelde mede, dat de opbrengst ten goede zal komen aan een sociaal doel in de West. Dr. Pos en de heer Lampe legden in een kort woord de nadruk erop, dat de koninklijke reis een grote gebeurtenis voor de West is geweest en dat men de „tentoongestelde geschenken niet zo zeer moet beoordelen op hun materiële waarde, maar veeleer naar hun symbolische betekenis. Uit de geschenken, die een uiting zijn van spontane gevoelens, spreekt de liefde voor het koninklijk huis, terwijl ze tevens een symbool zijn van de hechte band tussen Nederland en de West en van de aanhankelijkheid der bevolking aldaar aan het Huis van Oranje.

Bij de opening was tevens aanwezig de oud-gouverneur van Suriname, thans commissaris der Koningin in Zuid-Holland, mr J. Klaasesz, en zijn opvolger in Suriname, de heer J. van Tilburg.

Kath. geestelijken vragen onderzoek naar gevangeniswezen in China

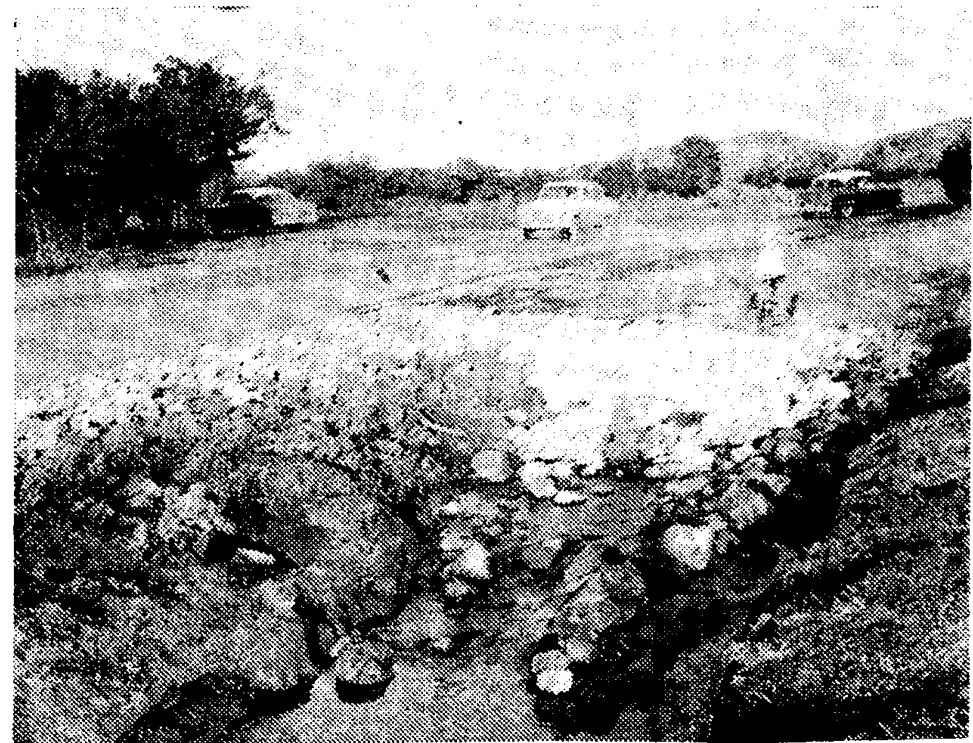
Hongkong. — Zeventig katholieke missionarissen en religieuzen, die in het communistische China gevangen hebben gezeten, verzochten de Verenigde Naties een onderzoek te willen instellen naar het gevangenisregiem en de dwangarbeid in China.

Onder de aanvragers zijn geestelijken uit Canada, de Verenigde Staten, Frankrijk, Spanje, Nederland, Duitsland, België, Italië en Ierland.

Sommigen hebben vier jaar in China gevangen gezeten; anderen korter. De gevangenen — zo zeggen zij — zijn verstoken van de meest elementaire justitiële bescherming.

Veerboot in India omgeslagen

Hyderabad. — Op de rivier de Godavari, 400 km ten Noorden van Hyderabad, in India, sloeg dezer dagen een veerboot om, waardoor 46 vrouwen verdronken. De boot had twee man bemanning en 51 vrouwen, die van het werk kwamen, aan boord. Alleen de bemanning en 5 passagiers konden worden gered.

Reeds maandenlang stroomt nabij de Rotonde op Grootkwartier over de weg naar Damacor het regenwater naar de riool om dan naar het Schottegat weg te stromen. Mensen die hier passeren vragen zich af waarom dit water niet wordt tegengehouden. Het water is glashelder en kan waarschijnlijk door middel van een aan te leggen dam worden tegengehouden. Wij hopen dit door middel van bovenstaande foto onder de aandacht van het Eilandsbestuur te brengen.

A. W. J. SCHOLTEN wnd. Administrateur van Financien

Willemstad. — Bij landsbesluit van 13 januari j.l. is de heer A. W.J. Scholten ingaande 3 januari belast met de waarneming van de functie van Administrateur van Financiën in de Nederlandse Antillen.

Ongeval op C.P.I.M. terrein

Willemstad. — Gistermiddag had op het C.P.I.M.-terrein ter hoogte van Post 7 een ongeval plaats waarbij een viertal mannen werden gewond. Het ongeval gebeurde toen de track ingericht voor personenvervoer een bocht naar links maakte en de zijwand aan de rechterkant afbrak, waardoor het viertal op straat viel. C.V. liep een linkerpolsfractuur op en werd naar het St. Elisabeth hospitaal vervoerd. De verkeersafdeling heeft de zaak in onderzoek.

CURACAOSE rederijen weldra met arbeiders aan Conferentietafel

Rederijen en Bond laken berichtgeving over z.g. dreigend arbeidskonflikt

Willemstad. — Een alarmerend artikel in een plaatselijk avondblad wil doen geloven, dat er eerstdaags in de Curacaose haven arbeids-moeilijkheden te verwachten zijn. Het blad stelt de vraag, of in de haven een tweede Nieuwpoort in het verschiet ligt.

De desbetreffende berichtgeving concentreert zich om een schrijven d.d. 5 januari jl. van de „Union de Estibadores y Personal del Servicio Portuario" aan de rederijen, waarin om erkenning van deze bond van havenarbeiders wordt verzocht en waarin een tijdslimiet van zes dagen voor beantwoording van de brief wordt gesteld, na het verstrijken waarvan men de hulp van een gouvernements-bemiddelaar wil inroepen.

Het blad meldt niet, wat er na het verstrijken van deze termijn op 11 januari j.l. is gebeurd. Dit vernamen wij van een official van de Union, die ons mededeelde, dat inmiddels een bespreking met vertegenwoordigers der rederijen heeft plaats gehad, tijdens dewelke werd overeengekomen, dat deze laatsten over enige weken uitsluitsel zullen geven.

De hoofdagent van de K.N.S.M. de heer J. F. Hooyberg bevindt zich bv. momenteel in Nederland teneinde zich met zijn directie o.a. over deze aangelegenheid te beraden. De Union heeft hiervoor begrip getoond en wil gaarne enkele weken wachten.

Van de zijde van bovengenoemde Bond deelde men nog mede, dat het een verkeerde voorstelling van zaken is het te doen voorkomen alsof ten gevolge van deze normale en rustige actie van een deel der georganiseerde havenarbeiders, op korte termijn ernstige moeilijkheden te verwachten zijn. Ook de rederijen zijn van opvatting, dat er een normaal contact tussen werkgevers en werknemers plaats vindt en dat het niet volgens de feiten is, van een dreigend conflikt te spreken. Te meer niet, omdat te verwachten is, dat het komend gesprek tussen de reders en de genoemde Bond in één sfeer van wederzijds begrip zal verlopen.

„Duiken in het Caraibische Zeeschap"

Willemstad. — Op maandag 23 januari a.s. des avonds te half negen zal in het Peter Stuyvesant College alhier een herhaling plaats vinden van de lezing door de heer Lenderink over: Duiken in het Caraibisch zeeschap. Fred Fischer zal weer slides vertonen.

Verduistering

Willemstad. — Een zekere C.L. deed aangifte van verduistering contra H. Laatstgenoemde had enige goederen voor wederverkoop, maar had het geld slechts gedeeltelijk betaald.

Pater TAMARGO gearriveerd

Willemstad. — Met het vliegtuig uit Ciudad Trujillo is gistermiddag op Curaçao de welbekende Eerwaarde Pater Armando Tamargo aangekomen, die, gelijk wij jongstleden zaterdag wisten te melden, in de Kerk van Altagracia het Triduum van het feest van de patrones O.L.V. van Altagracia zal leiden.

Pater Tamargo werd verwelkomd door de Zeer Eerwaarde pastoor Folmering, van de kerk van Altagracia, pastoor Frunt van de kerk van Suffisant en de Consul Generaal van Sto. Domingo Don Julio Espinal, die was vergezeld van de Vice-Consul Fernandez Peix.

Eveneens was ter begroeting aanwezig de heer Luis A. Gonzalez del Prado, voorzitter van de „Hermandad Altagracia".

„PENGUIN SUMMER" in Asiento

Willemstad. — In het ruime zaal van de Sociëteit Asiento heeft de lecturer van de Audubon Society Dr O. S. Petingill gisteravond zijn film "Penguin Summer", welke op de Falklandeilanden is opgenomen, vertoond. De lecturer werd ingeleid door de heer M. de Haan, van de V.G.K.S. onder wiens auspiciën deze lezing werd gehouden.

Het kleine gezelschap dat aanwezig was heeft zichtbaar genoten van de vlotte wijze waarop de spreker zijn film toelichtte. Een hartelijk applaus was hiervan, na afloop een overtuigend bewijs. Hedenavond wordt dezelfde film in het Cultuur Centrum vertoond en zal Dr Petingill nogmaals zijn film toelichten.

Winkelruit vernield

Willemstad. — Een zekere R.E.W. deed aangifte dat zijn winkelruit was vernield. Twee jongens waren komen vragen of ze een beetje water konden krijgen. Daar hij dat niet had, verwees hij hun naar een andere plaats. Toen hij terugkwam, na gegeten te hebben, was er in zijn winkelruit een gat van een meter bij een meter. Men vermoedt, dat de twee jongens de daders zijn.

Willemstad. — Bij de Recherche deed H.V. aangifte dat hij zijn portemonnaie met ƒ 29.— inhoud achtergelaten had, in een restaurant op een plaats waar zelfs de Keizer te voet gaat. Toen hij terug kwam was alles spoorloos.

U wordt dagelijks kleiner, maar.......

Wist u dat mensen, die de gehele dag moeten staan of lopen, elke dag ongeveer 2 à 3 millimeter krimpen? Dit wordt veroorzaakt doordat gedurende de dag de kleine kraakbeenschijfjes tussen de ruggewervels ineen gedrukt worden.

Maakt u er zich echter niet bezorgd over, dat er op die manier niet veel van u overblijft, want 's morgens is het verlies weer hersteld.

Allemaal op de pof

In het jaar 1954 hebben 8.750.000 Amerikanen de laatste afbetaling gedaan op hun auto en kunnen die nu hun eigendom noemen. In het lopende jaar zullen het er waarschijnlijk meer dan 10.000.000 zijn.

De sleepboot „Johan" van de Fam. De Groot is op Oudejaarsavond bij Hoek van Holland vastgelopen. Na de redding kon de Familie De Groot plaatsnemen rond de geïmproviseerde „oudejaarstafel" in Hotel America te Hoek van Holland. Op de foto: v.l.n.r. Schipper De Groot, dochter Johanna, Mevr. De Groot—Sierawerda, zoon Johannes en de scheepshond Blanka.

Politie-Harmonie geeft weer een concert

Willemstad. — Naar wij hebben vernomen zal de Politie-Harmonie o.l.v. de Hr. A. DIMMENDAAL, op dinsdag 31 januari a.s 's avonds om half 8 een concert geven op het bordes voor het Postkantoor aan de De Ruyterkade, ter gelegenheid van de verjaardag van HKH Prinses BEATRIX.

Als bijzonderheid dient te worden vermeldt, dat dit orkest, dat in december 1954 haar 15 jarig bestaan herdacht met een concert voor de CUROM-microfoon en toen uit 17 leden bestond, waarvan er later nog 2 naar Aruba zijn overgeplaatst, thans met een 10 tal leerlingen uit het Politiekorps is versterkt.

Tijdens dit concert zal voor het eerst worden uitgevoerd, een door de heer DIMMENDAAL gecomponeerde mars genaamd: „RIJKSEENHEID". In deze mars zijn verwerkt, de eerste maten van het Antilliaanse en Surinaamse volkslied, alsmede die van het Wien Neerlands bloed.

Het programma van dit concert zal door ons nog nader worden bekend gemaakt.

Nu de Politie Harmonie de aandacht van de bevolking weer gaat vragen spreken wij de hoop uit dat wij dit muziekkorps weer in de mooie witte uniformen zullen zien die deze musici jaren geleden droegen. Misschien kan een of andere instantie bijspringen om deze uniformen, die netter staan dan de normale politie-uniformen, aan te schaffen. De muzikale agenten zullen er een betere indruk mee maken.

EEN VERKENNINGSVLUCHT DOOR ISRAËL

Telkens weer duikt de naam Israël op in het wereldnieuws. „Bloedige grensgevechten in Israël", „Israël heeft een nieuwe regering", „Israël ontgint voormalige woestijn", zo luiden de koppen der berichten.

Maar ondanks deze berichtgeving weten wij in het algemeen weinig omtrent het leven van de bewoners van deze nieuwe, in 1948 onafhankelijk geworden staat, die een belangrijk deel beslaat van de landstreek, die eens Palestina heette en waar tal van plaatsnamen nog herinneren aan het feit, dat we ons hier op Bijbelse grond bevinden.

Het verheugt ons daarom onze lezers een serie artikelen te kunnen aanbieden, geschreven door de Nederlandse reporter Leo J. Derksen, die kort geleden van een reis naar Israël is teruggekeerd. Hij heeft de nieuwe staat in alle richtingen doorkruist, met autoriteiten, reeds lang gevestigde bewoners, maar ook met zo juist aangekomen immigranten gesproken en overal, waar hij kwam, zijn ogen en oren goed de kost gegeven.

Wij zijn ervan overtuigd, dat onze lezers met belangstelling van zijn boeiende reportage, waarvan men het eerste deel elders in dit nummer aantreft, kennis zullen nemen.

De redactie.

SANTA ROSA registreerde vorig jaar hoogste regencijfer

In 1950 viel er meer regen dan in het voorbije jaar

Willemstad. — Het is begrijpelijk, dat de regen van de laatste maanden op Aruba, Bonaire en Curaçao aanleiding heeft gegeven tot sterke verhalen. Dat daarbij geprobeerd is bij de Meteorologische Dienst bevestiging te krijgen van deze opvatting, is ook volkomen begrijpelijk. De meesten van deze vraagstellers hebben echter een antwoord verwacht in de geest: „Inderdaad, zoveel regen hebben we hier nog nooit gehad" of iets bescheidener: de laatste 20, 50 of 100 jaren is een dergelijke regenval niet geregistreerd. Van verschillende zijden is de opmerking gemaakt: „Mijnheer, ik woon hier al zo en zo lang en ik ben er wel zeker van, dat dit niet eerder is voorgekomen."

Aan verschillende van deze belangstellenden hebben wij moeten antwoorden, dat wij absoluut wilden geloven, wat zij beweerden, maar dat aan de andere kant wij over cijfers beschikten, die ons even deden twijfelen aan het geheugen van onze berichtgevers. Wel werd de reserve gemaakt, dat van plaats tot plaats grote verschillen konden optreden in de neerslag, gedurende een bepaalde dag. Buien hebben nu eenmaal een beperkte omvang en de tuintjes, die in het pad van een bui liggen, zullen op een gegeven moment blank staan, terwijl een paar kilometer verder een tuinliefhebber moeizaam zijn planten moet begieten.

Het is in het algemeen uiterst moeilijk om meldingen van hevige regenval tegen te spreken of er commentaar op te geven. Vandaar dat de Meteorologische Dienst bij de dagelijkse overzichten in de krant betreffende de temperatuur, vochtigheid, wind en regencijfers laat vermelden: volgens de waarnemingen op de Dr A. Plesman Luchthaven te Curaçao.

De volledige regencijfers van Curaçao, Bonaire en de Bovenwindse Eilanden zijn nu bij de M.D. ontvangen.

Beperken wij ons eerst tot de neerslag van Curaçao, dan kunnen wij zonder meer opmerken, dat 1955 een zeer goed regenjaar is geweest. Waar echter van de zestien regenstations de maandtotalen van station tot station opvallende verschillen vertonen, is het natuurlijk gevaarlijk om te spreken over „de" neerslag op Curaçao. Daarom is van maand tot maand nagegaan, hoeveel regen er op elk van de stations is gevallen (voor zover opgemeten) en het totaal van die cijfers is door het aantal stations gedeeld. Zo is de gemiddelde regenval van Curaçao over die maand bepaald. Men zou pas een goede benadering voor de neerslag over een eiland krijgen wanneer men een zeer groot aantal stations gelijkmatig over het eiland zou verdelen en dan het gemiddelde zou bepalen van de regenhoeveelheden, die bij al deze regenmeters is afgetapt. Deze maandcijfers zijn in tabel I opgenomen. De som van deze maandcijfers zullen wij nu noemen: de regenval over kalenderjaar 1955 op Curaçao. Deze bedraagt dus 935,2 mm.

Ter vergelijking kan worden vermeld, dat van de stations met een volledige waarnemingsreeks het station Santa Rosa met 1089,0 mm. het hoogste regencijfer gehad heeft. Daarop volgen St Willibrordus met 1063.0 mm. en Savoneta met 1052.4 mm.

Om een duidelijk beeld te geven van de veranderlijkheid van de neerslag in de loop der jaren zijn in tabel II voor Curaçao de neerslagcijfers voor de jaren 1900 t/m 1954 vermeld. Daarbij moet opgemerkt worden, dat het aantal stations grote fluctuaties heeft vertoond.

Wat blijkt nu? Men is blijkbaar nu reeds vergeten, dat in 1950 over het gehele jaar meer regen is gevallen dan in 1955. Verder teruggaande in de geschiedenis, waarvan de herinnering vanzelfsprekend nog meer vervaagd is, blijken er sedert 1899 in totaal zeven jaren te zijn geweest met neerslagcijfers, die boven het jaarcijfer van 1955 uitkomen.

De oorzaak van de indruk, die de regenval in 1955 op ons gemaakt heeft, is vermoedelijk te wijten aan het feit, dat gedurende de maanden september, oktober en november de neerslag zo overvloedig is geweest. Vooral november met een gemiddelde neerslag van 305.4 mm., is erg nat geweest. Op Savoneta werd in die maand zelfs 501.4 mm. afgetapt.

Ter vergelijking zijn in tabel I de neerslagcijfers van maand tot maand voor de jaren 1950 en 1955 gegeven.

Het jaarcijfer voor Bonaire voor 1955 bedraagt 928.2 mm., gemeten over zes regenstations. Washington en Tras di Montagne gaven maandtotalen voor november van 419 mm. De gemiddelde neerslag op Bonaire over de jaren 1930 t m 1954 bedraagt 539 mm.

Voor Aruba kan het jaartotaal nog niet gegeven worden. Wel kan vermeld worden, dat op het station Noord in november 523 mm. regen werd afgetapt.

Van de Bovenwindse Eilanden zijn de volgende totaalcijfers bekend:

St Maarten	1180.2	(1117)
Saba	1214.6	(1154)
St Eustatius	992.6	(1029)

Deze cijfers wijken niet veel af van de jaargemiddelden, die over de jaren 1930 t m 1954 zijn bepaald. Deze gemiddelden zijn tussen de haakjes opgegeven.

Voor gedetailleerde regengegevens moet verwezen worden naar de „Statistiek van de meteorologische waarnemingen in de Nederlandse Antillen" voor 1955, welke publikatie vermoedelijk in maart beschikbaar zal zijn.

Tabel I: Maandcijfers van de neerslag op Curaçao in 1955 en in 1950.

	1955	1950
januari	54.8	104.2
februari	42.6	38.2
maart	28.0	18.7
april	28.9	47.3
mei	0.4	44.3
juni	37.5	208.1
juli	30.6	14.0
augustus	9.7	65.0
september	195.4	3.8
oktober	125.5	109.4
november	305.4	252.3
december	76.4	50.5
Jaartotaal	935.2	955.8

Tabel II: Jaarcijfers van de neerslag op Curaçao voor de periode 1900 t m 1954

1900	437.4	1918	637.0	1936	471.7
1901	620.5	1919	274.3	1937	630.3
1902	313.4	1920	349.6	1938	944.0
1903	382.3	1921	771.6	1939	332.9
1904	473.9	1922	756.7	1940	355.8
1905	399.1	1923	304.7	1941	253.4
1906	985.3	1924	830.5	1942	696.0
1907	569.2	1925	328.2	1943	417.6
1908	645.3	1926	499.0	1944	1001.6
1909	901.8	1927	636.2	1945	430.5
1910	681.3	1928	668.4	1946	515.3
1911	416.8	1929	294.2	1947	293.4
1912	411.0	1930	229.4	1948	408.9
1913	601.8	1931	539.6	1949	605.3
1914	284.0	1932	1000.7	1950	955.8
1915	630.1	1933	1115.6	1951	489.4
1916	944.4	1934	440.4	1952	489.0
1917	305.6	1935	331.6	1953	374.8
				1954	355.1

De onverenigbaarheid van functies met het lidmaatschap van de Raad

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord op het Verslag van de Eilandsraad n.a.v. de Eilandsverordening regelende de functies en betrekkingen, welke onverenigbaar zijn met het lidmaatschap van Raad, deelt het Curacaose Bestuurscollege mede, dat het zich met het in het Verslag van de Raad naar voren gebrachte niet kan verenigen.

Vooreerst blijken de aan het woord zijnde leden te weinig rekening te hebben gehouden met de zeer specifieke structuur van de eilandgebieden als rechtsgemeenschappen.

Aangezien deze structuur ontleend is aan de Nederlandse Gemeente, is het in dit verband goed zich rekenschap te geven welk het essentiële verschil is tussen de structurele functie van Rijks- en Gemeentelijke organen, welk verschil analoog is aan dat van Land en Eilandgebied, en welke consequenties de wetgever in verband met het vraagstuk der incomptabiliteiten daaraan heeft menen te moeten verbinden.

In Nederland is wat het Rijk betreft de Staten-Generaal het medewetgevend en controlerend orgaan; daarnaast staat de Regering als executieve met in beginsel een bestuurlijke taak, waarop de Staten-Generaal slechts via het systeem van het parlementaire stelsel invloed kan uitoefenen.

Door deze splitsing in de wetgevende en bestuurlijke functie ontstaat een **nevenschikking** van organen.

De departementale ambtenaren van het Rijk verrichten een functie ten behoeve van het bestuur en zijn **hierarchisch niet ondergeschikt** aan het wetgevend orgaan.

Dit is reden geweest waarom in het Nederlandse Staatsrecht in de Rijkssfeer steeds een betrekkelijke mate van soepelheid is in acht genomen met betrekking tot de verenigbaarheid van het lidmaatschap van de Staten-Generaal en het zijn van ambtenaar van het Rijk. Tot de onverenigbaarheid als zodanig is men tot heden niet overgegaan.

Slechts is sedert het K.B. van 5 februari 1868 (Staatsblad 18) voor ambtenaren van de Departementen bepaald, dat zij het lidmaatschap van een der Kamers aanvaardende van rechtswege van de waarneming van hun ambt zouden worden ontheven en een verloftractement zouden ontvangen ten bedrage van de helft hunner bezoldiging. Dit is later in de Grondwet (1887) en via de wet van 17 juli 1923 (staatsblad 364) en de A.M. v. B. van 1 mei 1925 (staatsblad 175) gesanctioneerd. Tot zover de ontwikkeling in de Rijkssfeer.

Gemeente en provincie

Wat de gemeente en de provincie betreft moge het volgende worden opgemerkt.

De Gemeenteraad is niet slechts het wetgevend orgaan van de gemeente, **doch tevens en zelfs in de eerste plaats het hoogste bestuursorgaan. Het College** van Burgemeester en Wethouders is een college uit de Raad en **door de Raad** benoemd om onder zijn toezicht een onderdeel van het bestuur n.l. het dagelijks bestuur uit te oefenen. Als hoogste controlerende orgaan houdt de Raad dus uiteindelijk ook op het gemeentelijke apparaat toezicht.

Dat is ook de reden, dat artikel 25 van de Gemeentewet verklaart, dat het lidmaatschap van de Raad onverenigbaar is met de betrekking van ambtenaar, vanwege het gemeentebestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt, behoudens de bevoegdheid van de burgemeester, die secretaris der gemeente is, om tevens lid van de Raad te zijn.

Dus **alle** ambtenaren, zelfs die niet „door" maar „vanwege" het gemeentebestuur zijn aangesteld.

In het oorspronkelijk ontwerp tot wijziging van artikel 25 in 1935 werd voorgesteld met de ambtenaren gelijk te stellen:

a. zij, die in dienst der gemeente op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam zijn;

b. de bestuurders van of personen in dienst van verenigingen die beogen de belangen van het personeel in dienst der gemeente bij het gemeentebestuur voor te staan.

Het eerste punt vond de Regering logisch „aangezien de motieven welke gelden voor de onverenigbaarheid van het lidmaatschap der provinciale staten en van de gemeenteraad met de ambtelijke functie in dienst der provincie (gemeente) ook voor het contractuele dienstverband gelden".

Dit punt is zonder debat en zonder hoofdelijke stemming aanvaard.

De redenen hiervoor zijn duidelijk. De Raad is het hoogste bestuursorgaan „Men kan niet tegelijkertijd heer en knecht zijn" (Bool: Gemeentewet pag. 173) of zoals het kamerlid Joekes bij de openbare behandeling van de wijziging van 1935 het uitdrukte: „dat men niet tegelijkertijd kan zijn in dienst van een overheidslichaam en geroepen tot het besturen van datzelfde lichaam" of zoals het kamerlid van Poll het bij diezelfde behandeling uitdrukte: „het (uit luiten van ambtenaren) is geschied op een heel andere grond n.l. dat hij afhankelijk is van de gemeenteraad".

Het verschil in wetgeving en in reactie in literatuur en parlement met betrekking tot **het Rijk** enerzijds en **Provincie en Gemeente** anderzijds springt sterk in het oog. Zelfs Thorbecke, de „vader" der gemeentewet, die in 1839 zich als een voorstander opwerpt om in het algemeen gesproken „de kunde en de bedrevenheid van ambtenaren aan de Vertegenwoordiging niet te onthouden" sluit radicaal alle ambtenaren der gemeente van het lidmaatschap van de Raad uit.

Terwijl de grondwetgever van 1848 weerstand biedt aan de beweging om alle ambtenaren uit de volksvertegenwoordiging te weren, weert in 1851 dezelfde Staten-Generaal alle ambtenaren uit de gemeentelijke vertegenwoordiging. Terwijl rijksambtenaren tot op de dag van heden op non-actief kunnen worden gesteld onder genot van een nogal eens becritiseerde non-activiteitsbezoldiging, zodra zij hun lidmaatschap der kamers aanvaarden, dient de gemeenteambtenaar als zodanig ontslag te nemen.

Tot zover de wordingsgeschiedenis met betrekking tot deze materie.

(Wordt vervolgd)

Gewijzigd Ontwerp op de Politieverordening Curacao

Willemstad. — Aangezien reeds drie Nota's van Wijzigingen op het ontwerp tot wijziging van de Politie-verordening zijn ingediend komt het om wille van de duidelijkheid gewenst voor een Gewijzigd Ontwerp voor te leggen. Zulks acht het Bestuurscollege om verschillende redenen meer gewenst dan het intrekken van het ontwerp en het daarvoor in de plaats stellen van een nieuw.

In dit Gewijzigd Ontwerp lezen wij, dat twee nieuwe artikelen, 58a en 58b worden ingevoegd luidende:

Artikel 58a.

„De Gezaghebber is bevoegd ten behoeve van bepaalde Overheidsdiensten of bepaalde personen, die wegens de aard van hun werkzaamheden een vaste parkeerplaats nodig hebben, een gedeelte van de openbare weg daartoe aan te wijzen. De aanwijzing geschiedt door het markeren van dat **gedeelte van de openbare weg met witte lijnen, waarbinnen de letters** N.P. (Niet Parkeren) worden aangebracht **of wel door het plaatsen van een onder artikel 58** sub a bedoeld verkeersbord, waarop de Overheidsdienst of de personen, voor wie dat wachtwoord dan niet geldt, worden vermeld."

Artikel 58b.

„Het is aan bestuurders, die krachtens artikel 58a daartoe niet gerechtigd zijn, verboden op de krachtens artikel 58a aangewezen parkeerplaatsen rijtuigen of handkarren te doen of te laten stilstaan anders dan gedurende de tijd, die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van personen of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen."

Andere nieuwe artikelen zijn:

„Artikel 10a.

Het is verboden zonder vergunning van de Gezaghebber rij- of voertuigen, alsmede handkarren, waaraan reclamebeschilderingen of reclameplaten zijn bevestigd op de openbare weg te doen of te laten stilstaan, indien zulks geschiedt met het kennelijk oogmerk om daarmede reclame te maken."

Aan Artikel 98 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„Indien hiertoe naar het oordeel van het Plaatselijk Hoofd van Politie aanleiding bestaat kan de geldigheid van een rijbewijs beperkt worden tot het besturen van één of meer in het rijbewijs bepaaldelijk aangewezen soorten motorrijtuigen."

Aan artikel 111 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„Voor de afgifte van een duplicaat-rijbewijs kan een, bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen, vast te stellen bedrag worden gevorderd".

Waar in de artikelen dezer verordening de benaming:

„het Plaatselijk Hoofd van Politie" of „Het Plaatselijk Hoofd van Politie" voorkomt, wordt daarvoor gelezen „de Gezaghebber" respectievelijk „De Gezaghebber".

Artikel II.

De bij de inwerkingtreding van deze verordening verleende vergunningen tot het aanbrengen en hebben van reclamebeschilderingen en -platen in, op, aan of over de openbare weg blijven geldig gedurende twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel III.

Deze eilandsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Verder werd een aantal wijzigingen voorgesteld.

AANKOOP TERREIN

Willemstad. — Aan de Raad van het Eilandgebied van Curaçao is ter vaststelling aangeboden een ontwerp besluit inzake aankoop van het terrein genaamd "Steenmijn", groot 1.5 ha. gelegen in het 2e district ten Noorden van Koraal Specht en ten zuiden van Salinja Abau, toebehorende aan de E. Keyzer.

Dit terrein, dat tot nalatenschap van Angelita Steenmijn behoorde, werd op 7 september l.l. wegens belastingschuld in veiling gebracht en door voornoemde heer Keyzer aangekocht voor f 9041.80.

De aankoop geschiedt ten behoeve van de uitbreiding van het domein Dominguito.

Het besluit is reeds naar de afdeling verwezen.

WEST-END
„La fille Perdue" (Verloren Meisje) **19.00 en 21.00 uur.**

CINELANDIA
„The Human Jungle" **19.00 en 21.00 uur.**

ROXY
„East of Eden" **19.00 en 21.00 uur.**

CARIBE
„Straatjongens van Rome"; **20.00 uur**

REX
„Massacre Conquest"; **20.00 uur**

ROYAL
„Dorder River"; **20.00 uur**

SUFFISANTTHEATER
„L' Heroique Monsieur Boniface"; **20.00 uur.**

Daagde broer uit

Willemstad. — Gisteren werd assistentie gevraagd voor een zekere E.P. de J. die gevaarlijk met een machete stond te zwaaien in de Oranjestraat. Hij daagde zijn broer uit om te vechten. Door de Patrouille werd hij naar de Hoofdwacht overgebracht, alwaar een P.V. werd gemaakt.

Stak plotseling de weg over

Willemstad. — Gistermorgen stak in de Breedestraat een jongetje E.C. plotseling de rijweg over en liep tegen het rechter spatbord op van een autobus, hij kreeg een snee in zijn onderlip en een bult op zijn hoofd. Dr. Tjon Pan Gi verleende Eerste Hulp.

Uitslag Praktijkexamens

Willemstad. — De uitslag van de praktijkexamens, uitgaande van de *Nederlandse Associatie voor Praktijkexamens*, gehouden op Curaçao en Aruba op 17 December 1955, luiden:

Examen *Engelse Handelscorrespondentie:*

Curaçao:

Geëxamineerd: 31 candidaten, afgewezen 20, geslaagd 11, t.w. L.A.S. Best, J. A. Bloem, R. R. Chapman, R. G. Everts, L. A. Halley, N. Hendrikse, J. H. Jap Tjong, J. Medina, C. S. Narvaez, A. L. Rodrigo, J. C. Tiepen.

Aruba:

Geëxamineerd: 3 candidaten, afgewezen 3.

Examen *Spaanse Handelscorrespondentie:*

Curaçao:

Geëxamineerd: 13 candidaten, afgewezen 11, geslaagd 2, t.w. L. C. H. M. Bergman en C. S. Narvaez.

Uitslag Verkade Kerst-prijsvraag

Willemstad. — Ook deze keer was het aantal goede oplossingen van de Verkade Kerst-prijsvraag zó groot, dat het lot de prijswinnaars moest aan wijzen. Vrouwe Fortuna was met:

Mevr. Haïmé — Zuiderzeest. 39, Curaçao — Eerste Prijs 250 gld. Mabel Marugg — Windstraat Nr. 3 c, Oranjestad Aruba, Twede prijs 100 gld. Mw. Kraaier-Bos — Laufferstr. 12, Curaçao, Derde prijs 50 gld.

De 25 Troostprijzen gaan naar: Mevr. C. Dennert, Beatrixplein 2, Emmastad, Curaçao. E. J. Compiet, Joh. de Laetstraat 17, Curaçao. Victor Baerecke, Lamoenchiweg 3, Curaçao. T.R. Palm, Celsiusstr. 15, Oranjestad, Aruba, Errol Brons, Moffiweg 22, Curaçao. Mw. T. G. J. Sloots-Steeman, San Nicolas, Aruba. Mw. E. Corsen, Pietermaaiweg 117, Curaçao. J. Eikelboom, Beatrixstr. 27, Oranjestad, Aruba. Marguérite Lauffer, Riouwsteeg 7, Curaçao. Mw. F. de Winter-Donzel, Seroe Loraweg 33, Curaçao. Mosa Beckers, Sittardstr. 3, Curaçao. Clotilda Lopez, c/o Aruba Trading Co., Aruba. Mw. T. H. Heidsieck, Awakatiweg 4, Curaçao. Mw. C. W. Easton, Penstraat 138 a, Curaçao. Stanley L. Henry, Passage afd. Hato, Curaçao. M.W. Roggeveen, Julianastraat 7, Oranjestad, Aruba. L. van Lierop, Penstraat 46, Curaçao. Lucia Tromp, Companascha, Nr. 14 de la Sallestr., Aruba. A. Tamminga, Generaalsweg 25, Curaçao. J. H. Hoffman, Kraayenhofstr. 37, Curaçao. R. van Eps-Höfer, Mgr. Kieckensweg 36, Curaçao. I. Dania, Pietermaai 62, Curaçao. Mrs. E. O. Connor, Breedestraat 119 Otr., Curaçao. A. E. Naar, Cas Coraweg 97, Curaçao. Helga Dankmeyer, Landh. Rooi Catootje, Curaçao.

De prijzen kunnen vanaf donderdag 19 januari 1956 worden afgehaald op Curaçao: Kantoor Blok & Diaz Handel Mij. N.V. — Helfrichplein 7. Op Aruba: Kantoor Aruba Agencies Ltd., Nassaustr. 114, Oranjestad.

VAN HET FILMDOEK

Hedenavond wordt weer in WEST-END "LA FILLE PERDUE" (Het Verloren Meisje) vertoond. Deze Franse film is geregisseerd door Jean Gouquet de maker van Verborgen Moederschap, en is van HOLLANDSE TEKST voorzien.

De inhoud is als volgt:

Dokter Desvillers en zijn vrouw Christiane brengen een bezoek aan het dorp Nourmoitier, waar Christiane haar jeugd heeft doorgebracht. Zij ontmoeten daar een klein meisje — Guitou — dat de dochter blijkt te zijn van Marguerite le Goff, een jeugdvriendin van Christiane.

Christiane heeft in lange tijd niets meer van Marguerite gehoord en het is een grote schrik voor haar als zij vereemt dat Marguerite op het verkeerde pad is geweest. Marguerite kwam uit een eenvoudig milieu, zij was een vissersdochter. Zij was gaan houden van een rijke jongen, maar deze had haar in de steek gelaten toen bleek, dat zij een baby verwachtte. Marguerite's vader had haar daarop het huis uitgejaagd en zij was naar Nantes gegaan, waar Guitou ter wereld kwam. Na Guitou's geboorte was Marguerite gaan werken in een zeemanskroeg. Hier had zij Pierre ontmoet, een type uit de onderwereld, met wie zij vriendschap had gesloten. Deze had haar ertoe overgehaald Guitou uit te besteden bij een vrouw in Nourmoitier.

Het is deze vrouw, die Christiane alle bijzonderheden vertelt over het mislukte leven van Marguerite. Zij klaagt er ook over, dat Marguerite steeds minder bij Guitou op bezoek komt, terwijl er een grote achterstand is ontstaan in de betaling van het kostgeld voor Guitou.

Christiane zuivert het achterstallige bedrag aan en als zij met haar man terugreist naar hun woonplaats Parijs, gaan zij langs Nantes, waar Christiane een bezoek brengt aan Marguerite.

Christiane heeft kort na haar huwelijk een ongeluk gehad, ten gevolge waarvan zij geen kinderen kan krijgen. Zij stelt Marguerite voor Guitou als haar eigen dochtertje in huis te nemen, maar Marguerite weigert. Zij is nog verbitterd over het verraad van de vader van haar kind en heeft daardoor achterdocht tegen iedereen, die rijk is.

Christiano en haar man moeten dus onverrichte zake vertrokken, nadat Pierre voor alle zekerheid hun adres in Parijs heeft genoteerd.

Hier slechts een deel van een uitermate goed geïnterpreteerde film van Frans makelij.

Voortzetting Sabel-competitie 1955

Willemstad. — De schermwedstrijden van de sabelcompetitie 1955 worden woensdagavond om 8 uur voortgezet. Asiento komt uit tegen Sithoc, Musketiers tegen Sithoc en P.S.V. tegen Musketiers. De wedstrijden worden gehouden in Julianadorp.

Hockey-ontmoeting ASIENTO-MARINE eindigde remise

Damacor. — Het heeft gespannen op Damacor, waar Julianadorp, een van de Asiento-teams, voor de competitie uitkwam tegen de Marine, een combinatie van Suffisant en Parera. Vooraf was er een dameswedstrijd gespeeld tussen CHC en Asiento waarbij de dames elkaar geen duim breed toegaven. Het leek ons, dat het spel ditmaal op hoger peil stond dan enkele maanden geleden, vooral de spelverdeling was goed te noemen. Na een aantrekkelijke wedstrijd won CHC met 1—0, zondagmiddag op het Damacor-veld.

De Asiento-heren pakten van de aanvang af flink aan en forceerden meteen al een corner op het Marinedoel. De Marine-mannen, die versterkt waren met twee CHC-spelers wegens onvoltalligheid, waarmede Julianadorp sportief akkoord ging, namen de aanval over en de Julianadorp-verdediging werd op de proef gesteld, maar deze was uitstekend op dreef. Het spel golfde hierna snel op en neer en vooral de in het wit geklede Van der Loo vormde door zijn snelheid een voortdurende bedreiging van de Marineverdediging, waar in laatste instantie de keeper nogal eens moest optreden.

Ook keeper Aschmoneit, die, zoals nog enkele spelers van Asiento, nauwelijks bekomen was van de viering van het 35-jarig bestaan van de Sportvereniging Asiento, moest af en toe diep in zijn rijk voorziene arsenaal tasten om de gevaarlijke schoten van Eikenboom c.s. te stoppen.

Julianadorp kwam hierna wat meer in de aanval en de Marine-supporters slaakten een zucht van verlichting, toen na een misser van hun keeper Van der Loo net naast schoot. Hij herstelde zich even later echter prachtig door een hard schot van Van der Loo op keurige wijze tot corner te verwerken.

Julianadorp kroop even later ook door het oog van de naald bij een scrimmage voor haar doel, waaraan zeker 15 spelers deelnamen. Vier keer werd de bal ingeslagen, maar steeds was er nog een Julianadorp-been of -stick in de weg. Een doelpunt kon echter niet lang uitblijven. Julianadorp kreeg in korte tijd 5 strafcorners te nemen, die echter zonder resultaat bleven. Maar Van der Loo slaagde erin bij de zoveelste aanval door te breken en na een duel met de stevige Marinekeeper, wist hij zwaar gehinderd de bal voor de eerste en laatste maal in het netje te deponeren: 1—0 voor Julianadorp. Even later was het rusten.

De tweede helft opende met een Marine-offensief en een flankaanval die echter door Asiento afgeslagen werden. Julianadorp nam weer over, waarbij Van der Loo de keeper omspeelde doch op het punt van scoren, werd de bal corner gewerkt. Van Cappellen op de Julianadorp-rechtervleugel werd veel in het spel betrokken en deze enthousiaste speler wist dikwijls ver in de Marine-verdediging door te dringen.

De Marinemannen gaven het niet op en Aschmoneit kreeg het zwaar te verduren, maar redde steeds in uitstekende stijl. Het is daarom zo jammer, dat hij bij een ongevaarlijk schot finaal over de bal heentrapte en daarmede zijn tegenstanders de gelijkmaker bezorgde. Ondanks felle aanvallen van heel Julianadorp konden zij dit niet meer ongedaan maken. De referees hadden nog slechts enkele minuten op hun horloges en deze tijd was tekort voor een nieuw doelpunt.

Zo eindigde de wedstrijd in een gelijkspel, waarbij de Marine wellicht iets meer kreeg dan zij verdiende, hoewel het aanpakken en volhouden toch zeker wel een doelpunt waard waren.

Een moment uit de hockey-ontmoeting op Damacor tussen Asiento en de Marine. Deze wedstrijd mocht zich in een goede belangstelling verheugen.

OOSTENRIJK bouwt met nieuw elan

De Opera in Wenen

Periode van voorspoed verwacht

(Van een bijzondere correspondent)

Wanneer de buitenlander het pas bevrijde Wenen binnenkomt, het Wenen van nu, september 1955, overvalt hem een dubbel sentiment. Hij is aangenaam verrast door de levenslustige opgewektheid van deze stad en haar bewoners, maar als hij eenmaal ontdekt heeft, waaraan deze uitbundige levensvreugde te danken is, zoekt hij een stil plekje om zich te schamen. Er is immers in de laatste maanden in Oostenrijk iets gebeurd, dat hij wel uit zijn krantenlectuur heeft opgemerkt, maar dat hem volkomen onberoerd gelaten heeft. Oostenrijk is bevrijd. De mensen in de stad lopen met een uitdagend gevoel van vrijheidsbeleving rond. Er zijn geen Russen meer te vrezen! In feite was het de laatste tijd al erg gemakkelijk en merkte men niet veel meer van de bezetting, maar toch ontbrak dat element van volkomen zekerheid en veiligheid, zonder welke geen vrijheid mogelijk is. Op de pleinen van de stad, op Graben en Kärntnerstrasse, in Sacher en Griechenbeisl, het deftige en het gezellige eetcentrum van Wenen, is dit de allesoverheersende indruk. En waarom moeten wij ons daarvoor schamen? Omdat wij zo de mond vol hebben over Westerse solidariteit, maar deze solidariteit slechts met het koele verstand beleven en niet met het hart. Is er iets in ons warm gelopen toen wij het bericht ontvingen, dat het Staatsverdrag in Oostenrijk een feit geworden was? Hebben we niet veeleer zorglijk het voorhoofd gefronst over deze nieuwe succesvolle diplomatieke zet van Rusland?

Kleine gezinnen

Ondanks deze beschamende ervaring is een hernieuwde kennismaking met Wenen een feest. Niet vanwege de mogelijkheid de beroemde cither-maestro, Anton Karas, die zijn roem dankt aan de film van de Derde Man, in levenden lijve te horen en te zien. Hij kan bewonderd worden en wij zijn er in geloven en hebben het ook gedaan. In Sievering heeft hij in plaats van een gezellig oud-Weens kroegje te handhaven enkele afschuwelijke zalen van beton opgetrokken, waar de ene autobus na de andere een gezelschap van niets-uitgelatenen uitstrooit. Men kan er een „heurige" drinken tegen iets meer geld dan elders en vast niet beter. Een gepaneerde kip naar Wiener Art, die u zwaar op de maag ligt, kan er geserveerd worden en er is een harmonicaspeler, zoals in elke „heurige". Als de omstandigheden gunstig zijn kan u misschien het grote geluk ten deel vallen, dat de beroemde maestro zelf één of twee liedjes voor u komt spelen op zijn beroemde cither. Hij doet dit met onmiskenbaar meesterschap, maar het is allemaal niet echt meer. Als er nog tijd voor is kan men na afloop snel naar Grinzing gaan om daar een echte gewone „heurige", een simpel wijnhuisje, waar de wijnbouwer zelf zijn wijnen uitschenkt, op te zoeken om daar de culturele Karas-kater weg te lachen, te zingen en te drinken. Maar laat u ook in Grinzing niet misleiden. Naast de eenvoudige „heurigen" zijn er zogenaamde „nobel"-heurigen, waar muziek en zang en wijn slechts een aanleiding zijn om u financieel een flink stuk te verlichten.

Maar niet daarom is Wenen een feest. Het is de stad zelf, ... lige oude stad met haar oude ..., rammelende trams, haar heerlijke grootse pleinen en statige gebouwen ... zich zo vergaapt hebben ... elegantie en de Duitse kolos ...

Het is de daverende bedrijvigheid, die in elke straat door de bezetting verwaarloosde huizen aan het repareren slaat en vooral de bedrijvigheid om het beroemde Burgtheater en de Opera, die langzamerhand van hun steigers worden ontdaan en waar na tien jaren binnenkort weer gespeeld en gezongen zal worden. Wenen maakt zich op voor deze geweldige gebeurtenis. Na tien jaar weer opera en toneel in een vrije stad, waarheen uit alle hoeken van de wereld de mensen weer toestromen met de kans geen hotel te vinden, omdat de grote hotels na de bezetting weer opgeknapt en meteen gemoderniseerd moeten worden.

Wenen bouwt. Oostenrijk bouwt met nieuw elan. Vroeger sprak men van het arme Oostenrijk. Maar de Duitsers hebben met de hun eigen voortvarendheid nieuwe fabrieken gesticht en nieuwe industrieën gevestigd. Oostenrijk blijkt veel meer grondstoffen te hebben dan het zelf ooit gedacht heeft. Bij iedere Oostenrijker leeft de overtuiging dat er een nieuwe periode van voorspoed is aangebroken.

Maar met de voorspoed zullen ook de problemen wel weer in hun normale bedding komen. Het communisme liep tijdens de laatste verkiezingen ondanks of beter nog d... zij de Russische bezetter terug, maar niet de sociale spanning. Bij hoge prijzen zijn de lonen van arbeiders en ambtenarij bedenkelijk laag. Als er nieuwe voorspoed komt zullen zij daarin willen delen, en terecht. De socialisten zullen het gemakkelijk krijgen om de leiding weer in handen te nemen. Eens hebben zij grote woonwijken gebouwd in Wenen, de Karl Marx Hof en andere Hofen, die, als zij meer rekening hadden gehouden met normale gezinsvrijheid, voorbeelden kunnen zijn van collectieve woningbouw, zoals de nieuwe tijd deze eist met gecentraliseerde diensten van bewassing, onderhoud en ... Dollfuss heeft deze arbeidersvesting laten belegeren. Misschien was het beter geweest nieuwe te bouwen, waar grotere gezinnen een menswaardiger bestaan konden leiden. De beste overwinning van de sociale misère is gerechtigheid.

Gezinspolitiek

Maar deze problemen zijn thans niet aan de orde. Er is een artsenvraagstuk, waarin artsen van alle politieke richtingen protesteren tegen het teloorgaan van hun hogere inkomsten ten gunste van anderen met dezelfde hoge inkomsten. Maar nog veel meer is er een brandend actueel vraagstuk van gezinspolitiek aan de orde. Het Oostenrijkse gezin telt gemiddeld 1,7 kinderen, maar volgens deskundigen moet Oostenrijk, wil het zijn huidige inwonerpeil in stand houden, in elk gezin gemiddeld drie kinderen hebben. De ongewisheid van het leven tijdens de bezettingsjaren heeft sterk remmend gewerkt op het kindertal. Zal de nieuw herwonnen vrijheid eveneens een nieuwe impuls geven aan het gezinsleven? De verantwoordelijke autoriteiten schijnen daarvan niet zeker te zijn, want door het ministerie van Onderwijs is een „Familienpolitische" tentoonstelling ingericht, die bestemd is het gehele land door te gaan, teneinde de aandacht op dit vraagstuk te vestigen.

In katholieke kringen is men optimistisch. Zij wijzen er op, dat in de socialistische stad Wenen de Sint Stephansdom eerder is herbouwd en in zijn volle glorie hersteld dan de opera en het Burgtheater en beschouwen dit als een symbool. In ieder geval is **dit meer een stedenprobleem dan een plattelandsprobleem. Daar is het** leven nog vrij gezond en sterk. Maar aan de blauwe Donau — die overigens in het Weense leven geen enkele rol speelt — leeft een lange, gemakzuchtige socialistische traditie, die niet gemakkelijk overwonnen kan worden tenzij, zoals in Frankrijk, door een systeem van kinderbijslag, dat een tweede salaris wordt.

Onder de vreugde van de bevrijding, die thans alles overheerst, gaan natuurlijk de gewone vraagstukken gemakkelijk schuil. Zij zijn echter even wezenlijk als de Wiener Melange, die elke vreemdeling in Wenen met verrukking drinkt, zonder te ervaren dat dit de gewone koffie is die elke Wiener drinkt en die zich in niets onderscheidt van welke andere koffie ook.

Bacon-contrakt Nederland-Engeland

Tussen Nederland en Engeland werd een nieuw baconcontract gesloten voor de periode van 1 oktober 1955 tot 1 oktober 1956, waarin Nederland 30 à 35.000 ton bacon aan Engeland zal kunnen leveren.

Per week zullen minstens 500 ton en ten hoogste 700 ton worden geleverd. Bij eventueel hogere vraag op de Engelse markt zal overleg plaats vinden over hogere leveranties.

De minimum prijs bedraagt f 2,43 per kg (tegen f 2,24 op het vorige contract). Bovendien zal aan Nederland worden uitbetaald het gehele bedrag, dat de bacon bij de groothandel in Engeland meer opbrengt dan sh 262/— per cwt.

TOM POES en het slaag-systeem

2430 — Heer Bommel betaalde de toegangsprijs en daarop greep de gids een toorts en stak deze aan.

„Als de zeer geëerde heerschappen mij maar willen volgen?" vroeg hij vriendelijk. „Maar U moet dicht bij elkaar blijven, als ik U bidden mag. Want deze grotli is wel gans net en gemoelijk, maar men kan er toch nog wel in verdwalen".

„Hoor je dat, jonge vriend?" vroeg heer Ollie. „Blijf dicht bij me, dan kan je niets gebeuren. En zie je wel, dat dit toch allemaal erg echt is? Met druipstenen en zo? Dit is wel degelijk een wensgrot, hoor! Wij Bommels herkennen zo'n ding als we er een zien. Je kunt de wensen in de lucht voelen hangen, als je gevoelig genoeg bent".

„Hm!" zei Tom Poes. „Ik voel niets. Maar U zult wel gelijk hebben. Wat gaat U eigenlijk wensen?"

„Daar heb ik nog eens over nagedacht", zei heer Bommel. „Het is waar, dat wensen bij mij altijd op een onverwachte, nare manier uitkomen. Daarom moet ik nu eens een list verzinnen! Een soort wens, die niet fout kan gaan, als je begrijpt wat ik bedoel. Bedenk jij eens wat, Tom Poes! Ik moet ook altijd alles zelf doen!"

„Hier is de wenszaal, heerschappen", sprak nu de gids. Hi hield stil onder enkele druipstenen en hief zijn toorts. „Gans kolossaal, wat? Ja, ja, gans net! Nu kunt U roepen wat U wenst — het komt gegarandeerd altijd uit. Maar gans hard roepen, anders werkt het niet."

Een wens roepen!" herhaalde heer Ollie bekommerd. Hij staarde ni de grote duistere ruimte rond en slikte moeilijk.

„Wat wilt U eigenlijk graag?" wilde Tom Poes weten. „U hebt toch alles wat U maar begeert?"

„Ik?" riep heer Bommel bitter uit. „Ik ben een miskend heer! Iemand met hoge idealen en mooie, zuivere gedachten over alles. Er is voor mij genoeg te wensen, hoor. Als ik maar wist wat!" Maar altijd word ik verkeerd begrepen.

De nieuwste FRANSE olievondsten

Thans ook oliebron in Sahara

Bij het zoeken naar petroleum in Frankrijk en de Franse Unie heeft men een nieuwe kleine bron ontdekt in het Zuiden van de Elzas, die misschien iets rijker is dan de reeds ontdekte bronnen, maar ongelukkigerwijze is de nieuwe bron voor een derde met water vermengd. Het grote nieuws echter, dat, behalve aan enige ingewijden, nog niet in grote kring bekend was is de ontdekking van een petroleumbron in de Sahara, en wel in de nabijheid van een vestiging van de Compagnie Française Pétroles, de grote maatschappij, waarin de regering belang heeft en die tevens het aandeel van Frankrijk in de olie van Irak beheert.

Het is bekend, dat men bij de ontdekking van een petroleumbron op het eerste gezicht niet kan zeggen of deze bron goed is of dat ze niets waard is. Maar het grote belang van de nieuwe vondst is, dat men tot voor kort in de Sahara alleen maar gaslagen had gevonden, die zelfs als het over aanzienlijke hoeveelheden ging, van beperkt belang waren vanwege de verre ligging.

Een keer of twee had men goede hoop ruwe olie gevonden te hebben, maar bij nader inzien bleek dit niet juist. **Thans valt er echter niet aan te twijfelen, men heeft olie gevonden, welk feit weer de waarde hergeeft aan alle kosten, die men tot nog toe in de Sahara had besteed. Bovendien kan men blijven hopen, dat men nog meer te exploiteren bronnen zal ontdekken, zodat de exploitatieinspanning niet vergeefs zou zijn.**

In Les Landes heeft de Esso-Standard in november bijna 80.000 ton olie geproduceerd. Het cijfer van een miljoen ton per jaar, dat voor 1955 verwacht werd zal hiermede nagenoeg bereikt zijn.

Voorts is het ook een vaststaand feit, dat de mij. een tweede zeer belangrijk olieveld heeft gevonden, dat grenst aan het belangrijke veld van Parentis. Dit is een bewijs, dat deze streek vol zit met oliebronnen en niets verhindert, dat men nog nieuwe olievelden zal ontdekken.

De grote betekenis van deze streek (Les Landes) wordt bevestigd door de grote capaciteit van de putten en de uitgestrektheid van de bronnen. Te Parentis bv. is men nu begonnen met de boring van de 17e put en men heeft in totaal nog maar twee of drie maal misgeboord.

Overigens blijft de politiek van de Franse regering, met betrekking tot het zoeken naar petroleum, de belanghebbenden, en vooral de dochtermaatschappijen van grote buitenlandse groepen, nog zorgen baren, vooral wat betreft het toewijzen van vergunningen voor de opsporing.

Zolang men in Frankrijk geen petroleum had gevonden, dat wil dus zeggen tot aan de sensationele vondst in Les Landes, had de Franse Regering te dien aanzien steeds de dochtermaatschappijen van de buitenlandse groepen voorgetrokken. Franse maatschappijen konden bijna niet meekomen, omdat zij niet in staat waren de benodigde middelen voor exploratie bij elkaar te brengen. De olievondst bij Parentis heeft het probleem echter geheel en al gewijzigd. Er was geld voldoende te krijgen en de Franse petroleummaatschappijen wilden hun aandeel hebben in de geboden kansen bij de opsporing van petroleum.

Wat nu betreft de recente toewijzing van vergunningen, heeft de regering geëist, dat buitenlandse maatschappijen te dien aanzien zouden samengaan met Franse maatschappijen. Het grootste gedeelte van de ondernemingen heeft zich hierin geschikt, omdat het niet anders kon en men heeft Frans-buitenlandse maatschappijen zien ontstaan, waarmee een organisatie tot stand kwam, die toch nog min of meer afhankelijk was van de Staat.

De berusting is echter niet algemeen. Bepaalde groepen hebben besloten zich te verzetten en zich te beroepen op hun recht, behandeld te worden op dezelfde wijze als in vroeger tijden. Belangstellend ziet men uit naar de afloop van deze poging. Het voornaamste is echter, dat de opsporing van de olie er niet onder lijdt.

Geen oveenkomst met Westerling

Het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken deelt mede:

„Het is de regering ter ore gekomen, dat onverantwoordelijke elementen beweren, dat 'n geheim agent van de Nederlande regering een overeenkomst met Westerling zou hebben gesloten, waarbij hem steun voor zijn actie zou zijn toegezegd. Zij ontlenen deze bewering aan een document, dat van Westerling zelf afkomstig zou zijn. Deze voorstelling van zaken is volstrekt onwaar en volkomen uit de lucht gegrepen. Het Hoge Commissariaat van Indonesië wordt hieromtrent van Nederlandse zijde ingelicht. De regering meent aan het bovenstaande onmiddellijke bekendheid te moeten geven ter voorkoming, dat van zulk een gefantaseerd verhaald een schadelijk gebruik kan worden gemaakt."

Het aantal radiotoestellen in Nederland

Het aantal aangegeven radio-ontvangtoestellen in Nederland bedroeg per 1 januari 1956 2.092.459 tegen 2.081.985 op 1 december 1955. Op 1 januari 1956 waren er 528.326 aangeslotenen op het draad-omroepnet tegen 524.670 op 1 december 1955.

POUJADE dreigt met belasting-stakingen over heel Frankrijk

Parijs. — Pierre Poujade, de agitator tegen het Franse belastingstelsel, stelde „vuurwerk" en belastingstakingen over geheel Frankrijk in uitzicht in geval de politieke partijen in de Nationale Vergadering zouden proberen zijn beweging moeilijkheden in de weg te leggen.

In een interview, dat in het blad „Paris Presse" werd gepubliceerd, verklaarde Poujade, dat zijn 52 gekozen afgevaardigden gemachtigd zouden zijn een regering te steunen, indien zij genoegzame waarborgen verwierven voor een minimum-program, dat zal worden uitgewerkt op het nationale congres der Poujadisten, dat dit weekeinde bijeenkomt. Poujade achtte het niet uitgesloten, dat zijn afgevaardigden te zijner tijd deel zullen nemen aan de regering.

Poujade beweerde in het persgesprek, dat hij de kosten van levens-onderhoud in Frankrijk met 10% zou kunnen verlagen door reorganisatie van de distributiekanalen. Volgens hem diende de distributie te worden gemoderniseerd; deze taak zou alleen door een beweging van winkeliers, zoals zijn Verbond voor de verdediging van winkeliers en handwerklieden (U.D.C.), met succes kunnen worden volbracht.

Driedubbele moord in Brussel

Onlangs is te Brussel een gruwelijke, drievoudige moord aan het licht gekomen, waarvan een bekende gepensioneerde generaal, zijn bejaarde schoonzuster en hun 62-jarige huishoudster het slachtoffer zijn geworden. Het betreft hier de 88-jarige gepensioneerde generaal Emile Deisser, een held uit de eerste wereld-oorlog, zijn 82-jarige schoonzuster Louise Schmitz en de 62-jarige huishoudster Marie Houlon, wier deerlijk verwonde lijken gisteravond om half negen werden aangetroffen door een neef en een nicht, die hun wekelijkse bezoek aan de bejaarde generaal kwamen brengen.

Roof is kennelijk het motief van de moord geweest, want alle kamers in het huis waren overhoop gehaald. De moordenaars zijn dus kennelijk na het bedrijven van hun vreselijke daad koelbloedig en systematisch het hele huis op buit gaan doorzoeken.

Uit het onderzoek is gebleken, dat de moordenaars — de politie veronderstelt dat er meer mensen bij het misdrijf betrokken zijn geweest — hun slachtoffers met een zware ijzeren staaf of een ander zwaar voorwerp hebben neergeslagen.

De afgrijselijke moordpartij moet in de middag hebben plaats gehad, want de huishoudster die niet intern was, had slechts 's middags dienst.

Het huis, waar de moord gebeurde, bevindt zich op slechts enkele honderden meters van het koninklijk paleis.

Meer dan 50 politiemannen zijn onmiddellijk begonnen met het ondervragen van de buren van de slachtoffers, het doorzoeken van de tuin en het nemen van vingerafdrukken.

Tijdens de eerste wereldoorlog diende de generaal vier jaar lang bij frontregimenten. Hij is met vrijwel elke Belgische decoratie onderscheiden.

Een commissie van onderzoek beweert, dat de verkoop van de Bemberg-bierbrouwerijen aan de Argentijnse arbeiders tijdens het bewind van Perón een grote zwendel was en dat slechts een handvol vakbondleiders er voordeel bij hadden. De commissie beveelt gerechtelijke stappen tegen de betrokken vakbondsleiders aan.

Tussen neus en lippen

Zit-record

De 29-jarige weduwe en moeder van een kind, mevrouw Von Ray uit New-Orleans, heeft laten weten, dat zij, na 202 dagen op een paal gezeten te hebben, het nu welletjes vindt en van plan is weer naar de begane grond af te dalen. Zij zegt het oude wereldrecord van 196 dagen, dat destijds door Bill Howard van Portland (Oregon) gevestigd is, ruimschoots gebroken te hebben. Paalzitter Howard heeft te kennen gegeven, dat hij dit niet op zich laat zitten. Hij hoopt nu in Las Vegas (Nevada), waar hij druk met zijn zitwerk bezig is, het record van mevrouw Von Ray uit te zitten en nog een beetje meer dan dat..... Mevrouw Von Ray zal als nieuwe wereldkampioene uit de handen van de loco-burgemeester Victor H. Schird, tijdens een plechtigheid de sleutels van de stad ontvangen. Het kleine plankier, dat op een 30 M. hoge paal was bevestigd, en waar zij meer dan een half jaar heeft doorgebracht, was voorzien van een bed, een telefoon, een radio en — met het oog op het koude weer — zes dekens.

Mislukte aanslag

Onbekenden hebben aan sir Richard Pim, het hoofd van de politie van Noord-Ierland, een aantal vruchtengebakjes in feestverpakking gezonden, die, naar later gebleken is, zwaar vergif bevatten. Sir Richard was niet thuis, toen het gebak bezorgd werd. Zijn vrouw kreeg argwaan, omdat eren later iemand opbelde en op geheimzinnige wijze informeerde of het pakje ontvangen was. Sir Richard heeft later het gebak laten onderzoeken. Toen kwam aan het licht, dat het een dodelijke dosis cyanide bevatte. Er is nu een officiële waarschuwing aan alle functionarissen in N.-Ierland gezonden om voorzichtig te zijn met geschenken van onbekenden.

Stemwisseling ....

De winkeliers van kinderspeelgoed in Atlanta en omgeving zijn vlijtig op zoek naar een sprekende pop, die een ongewenste verrassing dreigt te bezorgen dan het kind, dat er mogelijk straks gelukkig mee gemaakt wordt. Het is een enkel exemplaar van een massa-produkt, een sprekende pop, die als men hem neerlegt een avondgebedje opzegt. Duizenden van die poppen zijn er vervaardigd, ingepakt, verzonden en in talloze winkels uitgestald of in voorraad gereed gezet. Op één na zeggen al die poppen, die voorzien zijn van een kleine geluidsinstallatie, dit versje op: „Now I lay me down to sleep. I pray the Lord my soul to keep. God bless mommy. God bless daddy. Amen". Maar die éne pop zegt iets heel anders. De fabriek, die dit speelgoed maakt, heeft namelijk ook een bestelling gehad van de Amerikaanse „Forestry Service", die een campagne tegen bosbranden voert, en daarbij gebruik maakt van een berenfiguur, de brommerige teddybeer „Smokey the bear". Als attractie in een wedstrijd van de Forestry Service waren 96 teddybeerpoppen besteld als prijzen. Ook die zijn „sprekend" zij zeggen met een diepe gromstem: „I'm Smokey the bear, I'm Smokey the bear, Running and looking for smoke in the air. I warn careless people and tell them „take-care". Please prevent forest fires, says Smokey the bear". Toen het eerste exemplaar van de bestelde 96 smokeys werd afgeleverd in het bureau van de „Forestry Service", moest het natuurlijk proefdraaien, en tot ontzetting van de aanwezigen zei de oude brombeer met een allerliefst meisjesstemmetje: „Now I lay me down......" Het was duidelijk, dat de fabriek de twee geluidsinstallaties verwisseld had. En ook, dat er dus een kinderpop is verstuurd, die in plaats van haar nachtgebedje een welgemeende maar verre van lieflijke waarschuwing tegen bosbrand uitstoot. En zo komt het, dat de winkeliers in Atlanta, die het toch heus al zo druk hebben, in hun vrije ogenblikken ... hun sprekende poppen op de rug leggen en ...ren......

Nieuw

Voor het eerst in de 2... jaar ... geschiedenis van de keizerlijke familie heeft een Japanse keizer dezer dagen een film gezien in een openbare bioscoop... Terwijl de aanwezigen bogen, trad keizer Hirohito, die na de tweede wereldoorlog al heel wat tradities heeft gebroken, het keizerlijk theater in de binnenstad van Tokio binnen om een liefdadigheidsvoorstelling bij te wonen van de film „Cinerama Holiday".

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

13

De inspecteurs beschouwden daarop de blocnotes. De chef de réception had aangetekend: 4 en 17. Achter het laatste cijfer had hij een vraagteken geplaatst. De kellner had dezelfde getallen genoteerd en deze dik onderlijnd, als wilde hij tonen zeker van zijn zaak te zijn.

Büchli glimlachte en drukte op een schelknop. Een agent in uniform leidde een grote speurhond binnen, die Büchli met verstandige ogen opnam en even met de staart kwispelde. Van Houthem nam twee in cellofaanpapier verpakte dozen op en keerde, met zijn Zwitserse college en de hond terug naar het zaaltje.

Staring had intussen de beide rijen in groepjes opgelost en daartussen de gebroeders de Versigny een plaats aangewezen, op enige afstand van elkaar. Geen der figuranten nam notitie van de binnentredenden, maar Gérard en Eugène wierpen een verveelde blik op het groepje bij de deur. Zij zagen hoe Van Houthem een der beide dozen van de glanzende papierbedekking ontdeed en de brede reep hechtpleister, waarmee het deksel aan alle zijden was bevestigd, lostrok. Zij bemerkten, hoe de Nederlander een eveneens in glimmende verpakking gewikkeld paar kokette damesmuiltjes voorzichtig uit het papier op de grond liet vallen, zonder deze met de hand te hebben aangeraakt. De grote Duitse herder boog de kop over de pantoffeltjes en berook deze langdurig. Toen de intelligente kop naar hem werd opgeheven, zei Büchli zacht: Zoek, Tobi!

Ongehaast liep de hond op de groepjes mannen toe, die deden alsof zij niet bemerkten, hoe het dier hen aandachtig besnuffelde. Het scheen Tobi niet gemakkelijk te vallen een keuze te doen. Nadat hij alle aanwezigen bedachtzaam had onderzocht, deed hij behoedzaam een paar stappen achteruit als overlegde hij met zichzelf wiens geur hem het meest in overeenstemming scheen met de reuk van de muiltjes. Toen blafte hij kort en gedecideerd, liep zonder enige weifeling op Eugène toe en wendde de kop naar Büchli.

Terwijl de inspecteur de hond bij zich riep, opende Van Houthem de tweede doos. Evenals hij met de muiltjes had gehandeld, liet hij nu een gedragen heren-pyama op de vloer glijden. De herder berook het kledingstuk slechts enkele seconden, daarna wendde hij zich om, nam even met zijn heldere ogen de groep in het zaaltje op en liep toen rechtstreeks naar de plaats waar Gérard met gefronste wenkbrauwen voor zich uitstaarde. Even berook de spitse hondenneus diens broekpijpen en weer klonk het zelfverzekerde korte blaffen.

Büchli klapte in de handen. De figuranten verwijderden zich onmiddellijk en slechts de gebroeders De Versigny bleven met de politie in het zaaltje achter. Zwijgend pakte Van Houthem de kledingstukken in de dozen.

„Willen de heren mij maar volgen?" Büchli wendde zich naar de deur en ging het gezelschap voor naar zijn werkkamer op de bovenverdieping van het commissariaat. Tegenover het schrijfbureau van de inspecteur stond een met een groen kleed bedekte conferentietafel. Aan één zijde daarvan werden de twee Fransen geplaatst. Büchli en Van Houthem zetten zich tegenover hen. De Zwitserse rechercheur, gewapend met blocnote en potlood, zocht een plaats aan de smalle zijde van de tafel en Staring, die met Tobi kennis gemaakt en vriendschap gesloten had, vond een plaatsje bij de deur, waar de hond zich aan zijn voeten legde en zich er niet tegen verzette, dat de brigadier hem achter de oren krabde.

Met een strak gezicht keek Büchli de verdachten beurtelings doordringend aan.

„Hebt u een van beiden aanleiding terug te komen op de verklaringen, die u mij vanmiddag hebt gedaan?"

Zwijgend, Gérard ernstig, Eugène met een nors gezicht, schudden zij het hoofd.

„Dan raad ik u in uw eigen belang mij aandachtig aan te horen! Ik heb u nog niets ten laste gelegd, denk daar wel aan. U kunt thans nog een bekentenis doen, die ik bereid ben als vrijwillig te beschouwen, hetgeen van belang kan zijn bij de strafmaat".

De inspecteur stond op, als verwachtte hij in die houding meer overwicht te hebben. Hij boog zijn donkere haviksgezicht, met de diepe plooi tussen de ogen, naar voren en zei:

„Voor mij, de rechercheur, die het onderzoek tegen u heeft geleid, is het resultaat van de confrontatie met twee geloofwaardige getuigen zó afdoende, dat ik er geen ogenblik aan twijfel, dat iedere openbare aanklager, waar ook ter wereld, van uw schuld overtuigd zou zijn. Ik kan mij indenken, dat een onontwikkelde misdadiger uit de onderwereld, iemand die niet in staat is tot een redelijk oordeel over bewijsvoering voor de rechtbank, halsstarrig de tanden op elkaar houdt wanneer hij zich ontdekt weet, in de hoop dat zijn advocaat er wel iets op zal vinden. Maar twee intelligente, beschaafde mensen zoals u, hebben niets te winnen bij een dergelijke houding. Integendeel, zij kan alleen uw rechters tegen u innemen..."

Eugène sprong op en steunde de gebalde vuisten op de groene tafel.

„Waar wilt u eigenlijk heen, meneer de inspecteur? Eerst hebben wij vanmiddag uw onbegrijpelijke vragen naar beste weten beantwoord. We hebben ons vrijwillig onderworpen aan de opvoering van een klucht, waarvan de bedoeling ons ontgaat. U schermt met woorden als openbare aanklager en rechters, alsof u ons voor misdadigers houdt. Is u van plan die twee mannen, die bij de poppenkasterij van daareven rondliepen en ons aanstaarden als getuigen te dagvaarden .. of die hond daar? Hebben die u de zekerheid gegeven, dat u een paar misdadigers tegenover u hebt?"

Snel ademhalend, spierwit van opwinding, liet Eugène zich in zijn stoel terugvallen, terwijl hij de onverstoorbare Büchli woedend aanstaarde.

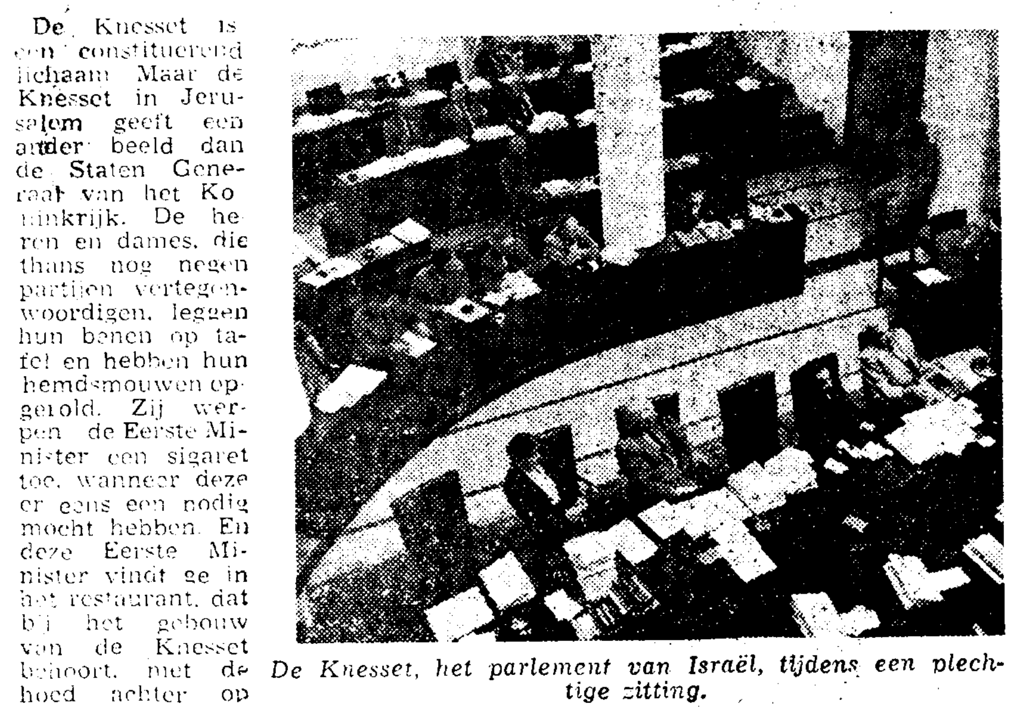
(Wordt vervolgd).

SHALOM, de groet van een democratisch, zelfbewust volk

Israël wenst vrede om te kunnen werken

PARLEMENTSLEDEN MET DE BENEN OP TAFEL

De „Knesset" is het Israëlische Parlement. Het telt 120 leden, die gekozen zijn op grondslag van een algemeen kiesrecht. Toen de eerste verkiezingen hier in Israël, in januari 1948, werden gehouden, waren er in totaal 22 politieke partijen. De oorzaak, dat het er „slechts" 22 waren was gelegen in het feit, dat het Hebreeuws alfabet maar 22 letters telt ...

De Knesset, het parlement van Israël, tijdens een plechtige zitting.

De Knesset is een constituerend lichaam. Maar de Knesset in Jeruzalem geeft een ander beeld dan de Staten Generaal van het Koninkrijk. De heren en dames, die thans nog negen partijen vertegenwoordigen, leggen hun benen op tafel en hebben hun hemdsmouwen opgerold. Zij werpen de Eerste Minister een sigaret toe, wanneer deze er eens een nodig mocht hebben. En deze Eerste Minister vindt ge in het restaurant, dat bij het gebouw van de Knesset behoort, met de hoed achter op het hoofd en de handen in zijn zakken. Als ge hem de hand drukt, zal hij zeggen „Shalom" hetwelk „Vrede" betekent. Want Shalom is de groet hier in het land van de Bijbel; Shalom is ook datgene waar Israël met de moed van allen die alles te verliezen en niets te winnen hebben, voor vecht. Maar Shalom staat voorlopig nog ver van de grenzen van dit land, waarover eertijds de wind van het eerste Christendom ging.

De leden van de Knesset leggen dus hun benen op tafel. Dit is een zeer belangrijk feit voor hem die wil trachten een beeld van Israël te krijgen. Het is democratie van de bovenste plank, die hem gedemonstreerd wordt. Om dit met een voorbeeld te verduidelijken, is hier het verhaal, dat in de diepste regionen van de Israëliërs zelf de ronde doet. Het is het verhaal van de eerste President Chaim Weizmann, die tijdens een gesprek met de voormalige Amerikaanse President Truman het volgende opmerkte: „Gij zijt president over 160 miljoen inwoners; ik ben president over 1 miljoen presidenten". En dat is een aanmerkelijk verschil......

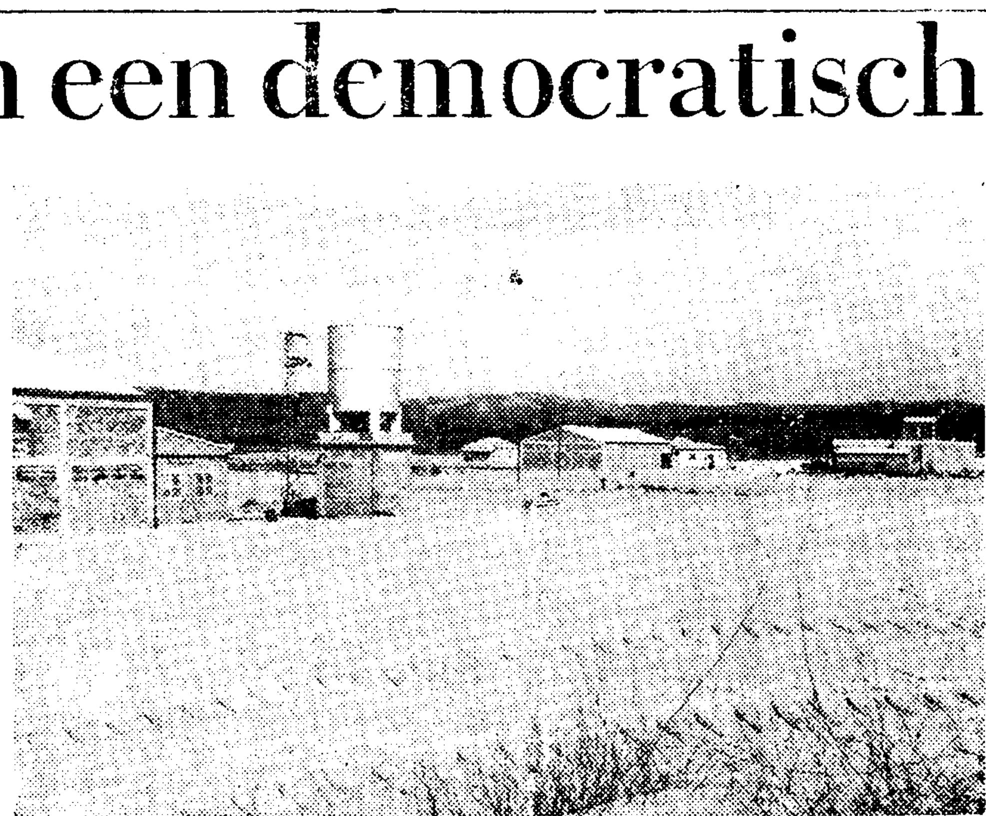
Hier, in Israël, krijgt men steeds meer de indruk, dat niemand iets meer is dan een ander; dat de Minister President dezelfde joviale schouderklap uitdeelt als de busconducteur en dat tenslotte al deze mensen, die uit 74 verschillende landen hierheen gekomen zijn, zelf uitermate verbaasd zijn over het feit, dat zij „zomaar" een eigen staat hebben. Daarbij kan men niet het gevoel onderdrukken, dat ruim 1 miljoen inwoners bezig zijn „regerinkje" te spelen, zoals de kinderen graag het hoofd van de school willen zijn. Dat de leden van de Knesset hun benen op tafel leggen betekent echter niets anders, dan dat zij bezeten zijn van het ene ideaal: „Het handhaven van hun soevereiniteit" en dat alle bureaucratische begrippen hierbij worden vermeden. Israël is bezig zich op te bouwen. En het wordt opgebouwd met een „teamwork" waar instanties van elders nog wat van kunnen leren.

Het oude Palestina verdwijnt

Intussen is Palestina, het oude land van de Bijbel, bezig te verdwijnen. De stichting van de Staat Israël, in 1948, heeft een revolutie ontketend over de heuvels van Judea, waarvan sommige nog dezelfde aanblik geven als 2000 jaar geleden: de revolutie van een ontzaglijk snelle ontwikkeling, die, op Westerse leest geschoeid, in een tijdsbestek van nauwelijks enkele jaren de Arabische geest wegvaagt uit dit land. Het verhaal van Palestina is nu het verhaal van eeuwen historie en waar de grenzen Israël en haar Arabische buurstaten scheiden, liggen tevens de grenzen tussen de 20ste eeuw en een Oosterse cultuur van verloren eeuwen. Zodra men deze grenzen is gepasseerd, stapt men terug in de tijd van feodalisme en patriarchale begrippen. Dit is ook de bijna onoverbrugbare kloof tussen het nieuwe Zion en de rest van de aangrenzende Oosterse wereld.

Men kan deze eerste indruk aanvaarden als een gelukkig teken van vooruitgang, maar voor de vreemdeling schept het een nauw verholen gevoel van heimwee, naar de droom van het Heilig Land. De nervositeit van een moderne wereld heeft bezit genomen van de eertijds bijna geheiligde rust, die de charme was van Palestina; dezelfde rust, die dwong tot een bezinning en die miljoenen pelgrims naar plaatsen als Jeruzalem en Nazareth bracht. Zij staan nu aan de voet van de Zionsberg; zij staan op de grens tussen Oost en West. En zij voelen het heimwee. De grond van Israël, bijna eeuwen lang onaangeroerd, wordt doorploegd door moderne tractors. Dit is het einde van het verhaal, dat altijd over Palestina wordt verteld. Palestina is niet meer: het is Israël geworden voor een deel. Het monotone sukkel-gangetje van een Oosterse beschaving is abrupt tot een einde gekomen en heeft een ander levensritme gevonden in een Westerse cultuur.

Ge ontdekt nu, dat dit eiland bezig is zich te hervormen tot een al even modern land als het uwe. Maar voor de Israëliërs is dit het loon voor eeuwen vervolging en anti-semitisme. Voor de Joden is dit de kracht van hun gewonnen vrijheid. Zij tonen het u met een gerechtvaardigde trots en wij wijzen naar de grenzen, waar de tijd eeuwenlang heeft staan dromen en thans nog niet is ontwaakt. Zij zeggen „shalom" en houden hun handen uitgestoken voor een duurzame vrede. Want zij ontberen de aangrenzende landen, evenals de aangrenzende landen hen ontberen. Intussen werken zij aan de transformatie van het Heilige Land tot een moderne staat. En de vreemdeling, die hier de rust van een gewijde stilte dacht te vinden, wordt verpletterd onder de cijfers, onder statistieken, onder activiteit; de verwezenlijking van de Zionistische droom. Hij staat stil aan de oevers van het meer van Tiberias en hij peinst over de vervlogen eeuwen, hij staat stil op de Berg Zion, waar Maria gestorven is, en hij voelt het heimwee. En vanaf de plaats, waar het paleis van Pilatus eens moet hebben gestaan, ziet hij neer op het dal van Josaphat, op Getsémané, op de Olijfberg, waarvan hij wordt gescheiden door een rol prikkeldraad. En hij droomt. De droom en het heimwee zijn de eerste reacties. Hij geloofde in Palestina, maar Palestina is niet meer. Het volk van Israël heeft de weg terug gevonden en het heeft de kennis, die het in de loop der eeuwen over de gehele wereld heeft vergaard, meegenomen naar het Oude Land.

Israël is hoofdzakelijk een landbouwstaat, maar toch verrezen er sinds 1948 reeds 18 fabrieken. Een gloednieuwe textielfabriek in het plaatsje Naharia.

Ge zult, als geïnteresseerde in de ontwikkeling van dit land, een compromis moeten vinden, tussen de idee van het Heilig Land en de cultivering van deze grond volgens de allermodernste methoden. Het (vermeende?) recht van het christendom op dit land, mag tenslotte niet zover gaan, dat het de in cultuur brenging van een grond, die bijna eeuwenlang onaangeroerd heeft gelegen, in de weg staat.

Ge zult dit compromis moeten vinden in u zelf. De Joden praten er niet over. Zij verpletteren u onder feiten en cijfers. In 1921 waren er 80.000 inwoners, nu 1.629.000. Het aantal landbouwnederzettingen bedroeg in het eerste jaar 75, nu 762. De oppervlakte van het ontgonnen land was in 1928 slechts 590.000 duams, thans 20.500.000 duams. Er waren in 1921 135 scholen, in 1954 telt men er 3625, niet meer dan 372 ziekenhuisbedden telde men in 1921, in 1954 zijn het er 11.000. Het aantal industriële ondernemingen is in hetzelfde tijdsbestek uitgegroeid **van** 175 tot 12.500.

Sinds in 1948 de Staat Israël werd gevestigd en de Joden met eigen handen de ontwikkeling van hun land konden aanvatten, groeide de kracht van het Nieuwe Zion. Sinds die tijd is er een luchtvaartmaatschappij ontstaan, werd de vloot uitgebreid van 4 **tot 31** schepen en werd het telefoonnet, wat het aantal aansluitingen betreft, verdubbeld. Sinds datzelfde jaar verrezen er ook 18 nieuwe fabrieken en voor het eerst sinds honderden jaren heerste er hier in Jeruzalem geen watertekort.

Cijfers en feiten. Ge kunt ze gaan zien in het Noorden en in het Zuiden, in de Negev, de woestijn, die straks Israëls toekomst zal blijken te zijn. Cijfers en feiten.

Hier in Israël doet men niet anders dan naar deze feiten wijzen. Elke buitenlandse journalist wordt meegesleept van het Oosten naar het Westen, en van het Noorden naar het Zuiden. Israël moet bewijzen, dat zijn bestaan gerechtvaardigd is. Het moet bewijzen, dat de acht jaren, waarin het heer en meester was over de grond, niet onbenut zijn gelaten. Het bewijst dit. De muilezel is vervangen door de vrachtauto; een Westerse beschaving is bezig zich te zetelen rond de Zionsberg, waar eeuwenlang de tijd heeft stilgestaan.

De hele activiteit van het Israëlische volk schijnt er op gericht de aandacht van de wereld op zich gevestigd te houden. Het danst, als een fragiele koorddanser, boven de afgrond. Het is zich bewust, dat het bestaan van hun staat elk ogenblik aan de grootste gevaren onderhevig is: het is zich ook bewust, dat slechts één land Jeruzalem erkent als de officiële hoofdstad van Israël en daar zijn legatie gevestigd heeft: dit ene land **is** Nederland.

Per dag komen hier in Israël twee huizen gereed. In drie jaar tijd werd even buiten Jeruzalem een geheel nieuwe nederzetting gebouwd, bestaande uit honderden nieuwe huizen. De omliggende grond, die eeuwenlang braak had gelegen, werd volkomen gecultiveerd. Er werden duizenden kilometers pijpleiding voor irrigatiedoeleinden aangelegd en er werden tientallen water-pompinstallaties opgericht.

De Israëliërs doen niet anders dan naar al deze feiten wijzen. Het moet de bevestiging betekenen van hun bestaansrecht. En zij benadrukken daarbij, dat de Arabieren eeuwenlang de grond onberoerd hebben gelaten.

Langs de weg naar Jeruzalem, die nauwelijks enkele tientallen meters van de Trans-Jordaanse grens loopt, herkent men het Arabisch grondgebied, doordat het op geen enkele wijze in cultuur is gebracht. Het is waar. Maar wanneer ge al deze propaganda van de Israëliërs aanhoort, kunt ge niet het gevoel onderdrukken, dat deze propaganda te zeer afgestemd is op een, voor de Joden, voordelige reclame, waardoor de waarheid ergens uit haar voegen wordt gelicht.

Niettemin kan niemand ontkennen dat hier ontzagwekkende prestaties worden geleverd. Het volk van Israël vecht tegen de droogte en tegen de verwildering en het is ontroerend om te zien, met hoeveel inspanning elke vierkante meter grond aan deze verwildering wordt onttrokken. Dit volk is één in afweer van het anti-semitisme, dat hen uiteindelijk naar het Nieuwe Zion heeft teruggedreven: het is één in de strijd om het bestaan.

De landbouw staat in Israël op een aanzienlijk hoger peil dan in de omringende Arabische landen. Een oogstmachine aan het werk.

De leden van de Knesset leggen hun benen op tafel. En zij rollen hun hemdsmouwen op. En niemand is er, die dit vreemd vindt. Er zijn hier 1 miljoen presidenten. En het land Israël is het bezit van elke Israëliet. Zij noemen een minister „onze" minister; zij noemen hun radiostations „onze" radiostations. Ge kunt met bijna elke Israëliet praten over de politiek, hij zal u zijn mening zeggen. Dit volk denkt en heeft deel aan datgene wat er gebeurt. Het doet het zelf. Het is autonoom tot in zijn voegen. Elke Israëliet weet precies zijn standpunt tegenover de regeringshandelingen te bepalen en het ziet in elke landgenoot een aandeelhouder in zijn eigen zaak. De grote zaak, die de verwezenlijking van de Zionistische droom inhoudt. Laten de leden van de Knesset hun benen op tafel leggen; het is geen bezwaar.

Hier is ook het duidelijkste bewijs van de betrekkelijkheid van alle veronderstellingen. Enkele tientallen jaren geleden, heeft één van de Engelse Hoge Commissarissen beweerd, dat er in Israël zelfs geen plaats meer was voor een kat. Er leefden hier toen ongeveer 100.000 mensen. Nu, in 1954, constateert men, dat deze bevolking is uitgegroeid tot 1.629.000; dat deze 1.629.000 mensen een bestaan hebben, zoals hier in het Nabije Oosten niet is te vinden en dat Israël wacht op nog duizenden nieuwe Joden, omdat er nog tienduizenden vierkante meters grond vruchtbaar gemaakt moeten worden. Deze Hoge Commissaris heeft kennelijk de kracht van het idealisme onderschat en wanneer hij thans ten zuiden van Tel Aviv de tientallen steden en dorpen in ogenschouw zou kunnen nemen, de duizenden duams bebouwd land zou kunnen zien, dan zou hij waarschijnlijk moeten erkennen, ongelijk te hebben gehad. Want ondanks het feit, dat de totale oppervlakte van Israël slechts 20.406 vierkante km bedraagt, is hier nog ruimte en werk voor duizenden. Het maakt Israël tot een eiland in het Oosten. Het wordt omgeven door zeven vijandig gezinde staten en de grensincidenten blijven een voortdurende bron van zorg.

Wanneer ge hier door de straten van Jeruzalem loopt, kunt ge verbaasd zijn over dit land, dat uit het niets is geboren. In 1948 werd in een dag een Parlement gekozen, er werd 'n regering gevormd en een President aangesteld. In nauwelijks een jaar tijd was er een leger, een vloot en een luchtmacht. Er werd een politiecorps gevormd en het gehele maatschappelijke leven werd gereorganiseerd. Er moest worden voorzien in de nood van de duizenden immigranten, die zonder een enkel bezit het land binnenstroomden.

Toen de Engelsen, in de nacht van de veertiende op de vijftiende mei 1948, letterlijk „met de staart tussen de benen" het land verlieten, lieten zij een Israël achter, waar gebrek heerste aan groente, aan brood en aan vlees. Er werd zelfs honger geleden. Nu nauwelijks enkele jaren later kan men hier alles kopen wat men wenst en alleen het vlees is voor de huisvrouw nog op de bon.

De Israëliërs vertellen u dit verhaal met vuur en enthousiasme. Zij zijn propagandisten van hun land. En zij wijzen naar de Arabieren, die tussen twee en vijf in de schaduw hun pijp roken en dromen over Mekka. Want er is verschil tussen een ideaal en een pijp. De Arabieren houden zich hardnekkig aan de levenswijzen van hun voorvaderen. En zij keren zich af van alle moderne werkmethoden, die de techniek hun verschaft. De Israëliërs hebben het fantoom van het anti-semitisme aan hun grenzen; en zij

> **Een verkenningsreis door Israël**
> door
> LEO J. DERKSEN
> I

worden gedreven door de angst, de hoop en het vertrouwen. En zij werken. Zij geven u feiten en cijfers. En hun volkslied is „Hatikvah": „De Hoop".

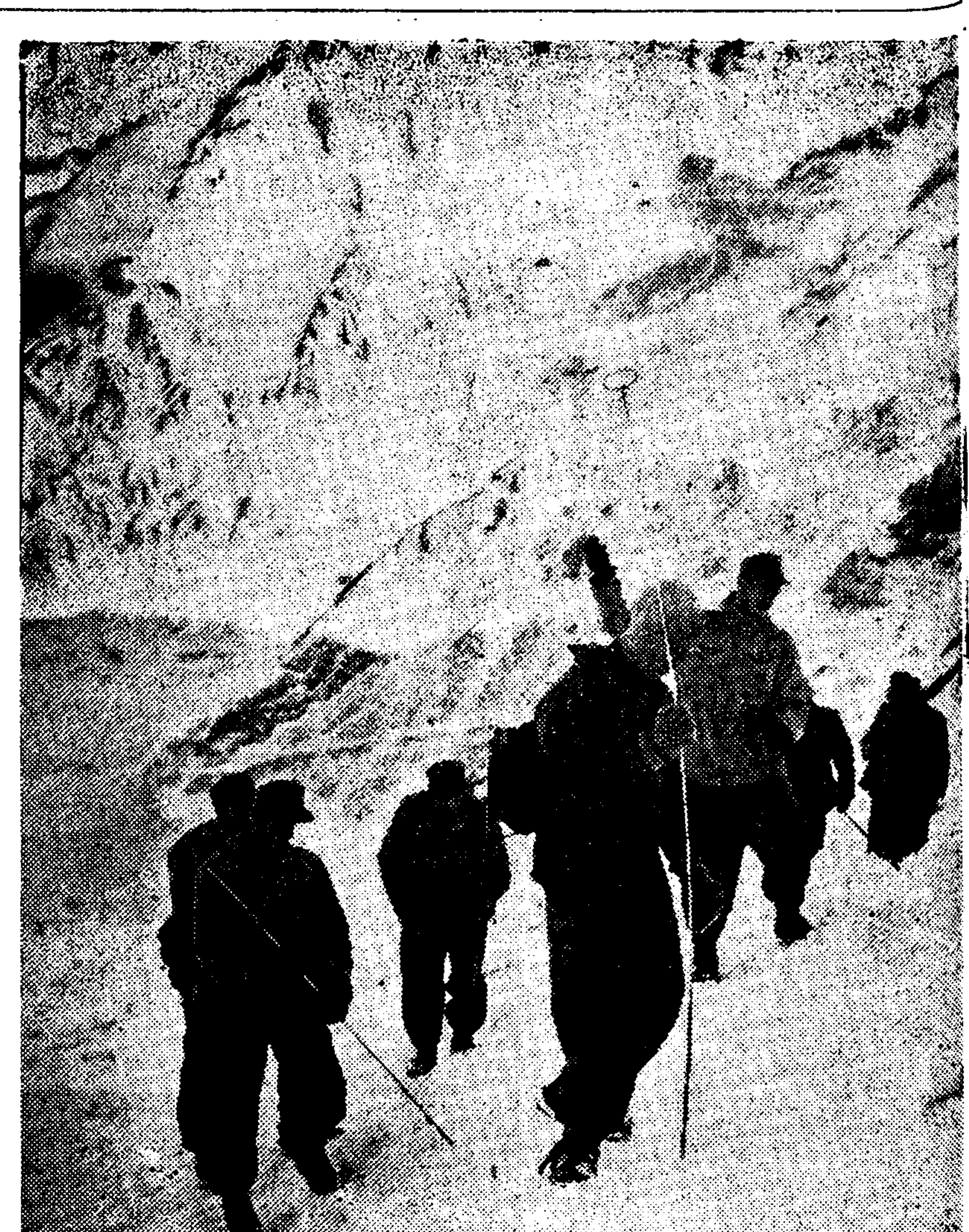
Van de 1.629.000 inwoners zijn er 1.271.000 Joden. De overigen zijn Christenen, Moslems of Druzen. De Sabbat is hier de zondag en de Joodse feestdagen zijn verplichte, nationale rustdagen. Dit betekent echter niet, dat het Joodse geloof hier tot in alle details gehandhaafd blijft.

Er zijn de meest uiteenlopende Joodse stromingen, van uiterst Orthodoxse tot uiterst linkse en het felste radicalisme. De Heiliging van de Sabbat, zoals deze volgens de oorspronkelijke Joodse gebruiken geheiligd dient te worden, geschiedt alleen nog door de Orthodoxe Joden. En deze Orthodoxe Joden leven over het algemeen in bepaalde stadswijken, waar zij met de kracht van alle gelovigen al die Joodse gebruiken bedrijven, die de Talmoed kent. Een ander gedeelte heeft zich volkomen van de oorspronkelijke godsdienst afgewend, maar voor allen is Israël het toevluchtsoord. Het is de plaats waar zij, na eindeloze vervolging, eindelijk een vrij mens kunnen zijn van een vrij volk. Een plaats waar zij de naam „Jood" zien gewijzigd in het begrip „Israëliet".

Men ziet hier de Joden uit Europa, uit Polen, Roemenië, Duitsland, Nederland, België en Frankrijk. Men herkent deze Joden, die op hun linkerbenedenarm het nummer getatoueerd hebben dat hun leven lang een herinnering zal blijven aan de verschrikking van het concentratiekamp. Sommigen van hen zijn kreupel, zij zijn blind of op andere wijze lichamelijk de ontberingen van deze kampen nog nauwelijks te boven. Hier, in Israël, kan het gebeuren, dat u plotseling door een half waanzinnige vrouw of man wordt aangeroepen. Een vrouw of man die in u de man herkent, die haar of hem naar het concentratiekamp heeft gebracht. Het is niet altijd waar, maar het gebeurt inderdaad meermalen, dat Joden, die de ontberingen in Auschwitz nog nauwelijks te boven zijn, in een tourist de man herkennen die tot de beulen van het kamp behoorde...... Israël is daarom voor hen een eiland in de zee van de haat, waarop zij tot nu toe hebben gedobberd. Het geeft hun de moed en de kracht, die zij nodig hebben, om dit land dat eeuwenlang aan de verwildering is overgeleverd, te ontginnen. Het geeft hun de kracht, te geloven in dit „eigen huis" temidden van een wereld, waarin zij nooit anders dan anti-semitisme hebben gekend.

Want dit is in feite de droeve achtergrond van al de ontzaglijke werkobjecten, die de Israëliërs tot nu toe hebben uitgevoerd. Zij geloven, dat dit „hun" land is. En zij zijn democraten. Dat de leden van de Knesset hun benen op tafel leggen is van geen belang. Het is democratie zoals waarschijnlijk nergens ter wereld wordt gevonden. De Eerste Minister draagt de hoed achter op zijn hoofd en de handen in zijn zakken. En hij zegt „Shalom" wanneer ge hem de hand drukt. „Shalom" is, wat elke Israëliet wenst.

Nog steeds dwalen over de heuvels van Israël herders met hun kudden. De herders zijn thans echter geschoolde landbouwers en de kudden bestaan uit volgens moderne methoden gefokt vee.

Op de Hundskogel-top in de Oostelijke Alpen zijn drie skiërs door een lawine bedolven. Twee van hen wisten zich zelf te bevrijden en sloegen onmiddellijk alarm, maar de hulp van de reddingsploegen mocht niet meer baten. Met lange roeden zoekt de reddingsploeg naar het stoffelijk overschot van de derde skiër.

KAPITAALSUITBREIDING bij grootste Nederl. papierfabriek

De Koninklijke Papierfabrieken Van Gelder Zonen N.V. te Amsterdam, de grootste papierfabriek in Nederland, ging over tot de uitgifte van nieuwe aandelen tot een bedrag van ƒ 12.236.000 tot de koers van 100%. Het geplaatste kapitaal bedraagt na deze emissie ƒ 48.975.000.

Het onderhanden investeringsprogramma van de vennootschap beloopt thans tenminste ƒ 55 miljoen. Tot en met 30 september 1955 werd reeds ongeveer ƒ 22 miljoen uit eigen middelen gefinancieerd. Het resterende bedrag zal ten dele uit bovengenoemde kapitaals-uitbreiding, anderdeels uit afschrijvingen en in te houden winsten beschikbaar komen.

In verband met het nog steeds toenemende papierverbruik zal het produktie-apparaat aanzienlijk worden uitgebreid. In de fabriek te Velsen zal de capaciteit worden vergroot door de bouw van een grote papiermachine, die behalve courantenpapier ook andere soorten papier kan maken; deze machine zal een capaciteit krijgen van circa 35.000 ton per jaar. Verwacht wordt, dat zij medio 1956 in bedrijf kan worden gesteld.

In de fabriek te Wormer zal een pakpapiermachine worden gebouwd met een capaciteit van circa 16.000 ton per jaar; deze zal begin 1957 bedrijfsklaar zijn. In de fabriek te Renkum zal een produktievermeerdering van 5.000 ton per jaar worden verkregen door een ingrijpende wijziging van één der papiermachines.

Tevens zal worden voortgegaan met de investeringen ter verbetering van de efficiency van de papiermachines en van andere onderdelen van het bedrijf.

De resultaten over 1955 zijn zodanig, dat evenals over 1954 een dividend van 12% aan de aandeelhouders zal kunnen worden uitbetaald.

Spanje belooft Marokko zelfbestuur

Madrid. — De Spaanse regering heeft na een kabinetszitting onder voorzitterschap van generaal Franco een verklaring gepubliceerd waarin gezegd wordt dat de Spaanse regering zal medewerken om de mogelijkheid te scheppen voor de Spaanse zone van Marokko om zelfbestuur te verkrijgen. De Spaanse regering zal de eenheid en de onafhankelijkheid van het Marokkaanse rijk in samenwerking met de wettige sultan Mohammed V blijven verdedigen en voortgaan met samen te werken met de Marokkaanse bevolking en deze te helpen.

De Spaanse regering zegt verder toe de ontwikkeling van de algemene toestand in Marokko nauwkeurig te blijven gadeslaan, evenals de ontwikkelingen in de naburige Franse zone.

Branden in Canada wekken bezorgdheid

Ottawa. — De opeenvolging van branden in Canada in de afgelopen weken, in het bijzonder in het gebied van de hoofdstad, waaronder de brand in de Sovjetrussische ambassade, wekt toenemende bezorgdheid. De meeste branden betroffen oude houten huizen en in veel gevallen meent men de oorzaak te moeten zoeken in ondeugdelijke electrische leidingen, aldus de correspondent van de "Times". Volgens het hoofd van de brandweer in Ottawa zijn honderden huizen overal in Canada "brandrijp" doordat de in veel gevallen zelf aangelegde leidingen overbelast worden. De in zwang zijnde aansporing "doe het zelf" schijnt deze toestand in de hand te werken.

Amerikaanse jongelingen naar Spanje

Madrid. — Het comite van de „American field service", een organisatie ter bevordering van de uitwisseling van Europese en Amerikaanse studenten, bereidt een campagne voor, ten einde Spaanse gezinnen te vinden, die Amerikaanse jongens en meisjes in de zomer gedurende 2 maanden gastvrijheid willen verlenen.

Het comite bestaat uit Spaanse jongelui, die verleden jaar in de Verenigde Staten in Amerikaanse gezinnen hebben gelogeerd en die nu Amerikanen naar Spanje willen brengen om deze uitwisseling van jongeren te stimuleren.

Rechter gebiedt verkeerszondaars te bidden

Kalamazoo. — Rechter Clark Olmstead te Kalamazoo in de Amerikaanse staat Michigan gebood 35 verkeerszondaars het hoofd te buigen in gebed uit dankbaarheid, dat hun overtredingen niet tot de dood van anderen of henzelf hadden geleid. Zij moesten ook bidden ter nagedachtenis van de meer dan 600 mensen, die in het Kerstweekeinde in Amerika in het verkeer de dood hebben gevonden.

Proeven met B-36 bommenwerper voorzien van atoom-reactor

Fort Worth. — De United States Air Force bevestigde een bericht in een dagblad, dat proeven worden gedaan met een B-36 bommenwerper, voorzien van een atoom-reactor. De bedoeling van deze proeven is na te gaan voor welke problemen men komt te staan bij de bouw van een vliegtuig met een atoomkrachtbron. Gevaar voor een atoomexplosie, zo wordt van de zijde van de luchtmacht gezegd, is er niet.

Het bericht over vluchten van een B-36 bombardementsvliegtuig met een "atoomreactor in zijn neus" werd gepubliceerd in "The Fort Worth Star Telegram" en in "The American Aviation Daily".

In de verklaring van de luchtmacht wordt het publiek verzekerd dat er geen gevaar bestaat voor een atoomontploffing mocht het vliegtuig een ongeluk krijgen, en dat alle denkbare voorzorgsmaatregelen zijn genomen. Ook is de politie in het gehele gebied, waarover de machine vliegt, gewaarschuwd.

Den Haag krijgt een blindentuin

Met groot enthousiasme hebben alle fracties in de Haagse raad ingestemd met het voorstel van B. en W. om een bedrag van ƒ 31.670 beschikbaar te stellen voor de aanleg van een blindentuin in het Zuiderpark. Deze tuin zal borders langs de paden bevatten met welriekende bloemen, terwijl deze borders zodanig gelegen zullen zijn, dat men met de voet zal kunnen voelen waar zij beginnen. Het is het plan om bij de geurende bloemen en planten naambordjes in brailleschrift te zetten. Het midden van de blindentuin zal bestaan uit een gazon, dat vrij betreden zal mogen worden. Ook daarin zijn weer oplopende bloemvakken geprojecteerd. Tenslotte zal in deze tuin een gebouwtje worden gezet, waar de bezoekers van de tuin voorlichting en inlichtingen over de aanwezige planten en bloemen zullen kunnen krijgen.

De nieuwe regering van Saarland

Saarbruecken. — Dezer dagen is de volgende regering van Saarland aan het parlement voorgesteld:

Premier: dr Hubert Ney (CDU). Economische zaken: dr. Norbert Brinkmann (CDU). Financiën: dr Adolf Blind (Partijloos). Binnenlandse zaken: Fritz Schuster (Democraat). Arbeid: Fritz Conrad (Doc. Democraat). Onderwijs: Egon Reinert (CDU). Wederopbouw: Erich Schwertner (Democraat). Justitie: Dr Erich Lauall (Partijloos).

„Observer" publiceert „gezegden van het jaar"

Amsterdam. — „Mannen zijn gekken", moet de om haar lichamelijke schoonheid zeer gezochte Diana Dors eens hebben verklaard. En de Britse lord Boyd-Orr heeft tijdens het verorberen van een hard gekookt ei op een feestje, aan een vriendin toevertrouwd „Indien de mensen moeten kiezen tussen vrijheid en sandwiches, zullen zij sandwiches nemen." Trouwens, over het leven van goed-gesitueerde feestgangers heeft een anonieme Engelse dame een belangwekkende opmerking gemaakt „Het meest uitputtende ding in het leven is het onoprecht zijn. Daarom is het leven van de uitgaande wereld zo uitputtend.' Dit zijn enkele van de „gezegden van het jaar", die de „Observer" haar lezers in herinnering brengt. Aldus het „Algemeen Handelsblad".

Verscheidene mannen en vrouwen hebben dit jaar ongezouten in de richting van de waarheid gewezen. Lord Mancroft kwam tot de slotsom, dat monopolies op zuigelingen gelijken: „Niemand is op hen gesteld, totdat zij er een van henzelf hebben gekregen." Een ander adellijk heer ontdekte in 1955, dat het blazen op een jachthoorn bijna onmogelijk is, als men een vals gebit heeft. „Het lachen zou een zwaar verlies lijden, als het snobisme kwam te sterven", aldus de bekende toneelschrijver Peter Ustinow, en over het verschijnsel van de koudste winters en warmste zomers sedert mensenheugenis merkte een zekere professor Miller op: „Het menselijke geheugen heeft maar een korte levensduur, want sneeuwstormen „zonder precedent" vinden elke 20 jaar tenminste tweemaal plaats, dikwijls in twee op elkaar volgende winters".

De heer en mevr. J. Bernell Harlan uit Woodland, Californië, die met hun beechcraft van het type Bonanza voor de tweede maal een enorme vlucht maken over het Westelijk halfrond, poseren hier bij hun vliegtuigje, dat hen langs een groot aantal eilanden van het Caraibisch gebied zal brengen. Het toestel, dat een actie-radius heeft van ongeveer 1000 mijl — indien het de windstille lagen kan bereiken — kan 60 gallon vliegtuigbenzine innemen.

Sportvlieger HARLAN vol geestdrift over vriendelijke ontvangst op Aruba

Oranjestad. — Gistermorgen voor zijn vertrek naar Caracas spraken wij nog een ogenblik met de heer en mevr. J. Bernell Harlan, het echtpaar dat met hun beechcraft van het type Bonanza een tocht maakt vanuit Californië naar Zuid Amerika en het Caraibisch gebied. Schreven wij op 29 november 1955 reeds, dat wij hoopten, dat hun kort verblijf op ons gastvrij eiland voor dit echtpaar onvergetelijk zou zijn; dit is inderdaad het geval geweest. De heer Harlan verzocht ons er melding van te willen maken, dat hij tot nu toe nergens zo goed ontvangen werd als op Aruba.

Wij mochten een kijkje nemen in het kleine toestel en daardoor steeg onze bewondering voor deze moedige Amerikanen. Het vliegtuig zonder enige lading weegt niet meer dan 1550 Amerikaanse ponden, dus nog minder dan een auto.

Geladen met benzine en bagage vloog deze beechcraft met een gewicht van 2500 pond duizenden voeten hoog. Steeds tracht de piloot zo hoog te komen, dat hij in een windstille luchtlaag komt, zodat hij rustig op zijn doel kan afstevenen.

Dit is niet de eerste maal dat de heer Harlan een dergelijke grote tocht heeft ondernomen. In 1953 vloog hij met hetzelfde toestel vanuit Woodland in Californië naar Chili langs de Westkust van Zuid Amerika en daar in maart het weer al begon om te slaan, nam hij dezelfde weg terug. Ook op deze reis werd hij vergezeld door zijn vrouw.

Het echtpaar Harlan is in Californië in het bezit van uitgestrekte landerijen, waar beiden het boerenbedrijf uitoefenen. Hun land is gelegen in een groot dal van de Sacramentorivier, niet ver van San Francisco. In deze tijd van het jaar liggen er de werkzaamheden nagenoeg stil en nemen zij vacantie. Zij planten er o.m. suikerbieten.

De Harlans waren opgetogen over de bijzonder goede behandeling op Aruba en de medewerking, welke zij hier hebben mogen ontvangen heeft hen diep getroffen. Zowel van de zijde van de luchthavenmeester C. Heemskerk, als van de Aruba Flying Club werd hen alle mogelijke hulp aangeboden. De heer Harlan werd benoemd tot erelid van de Aruba Flying Club en met trots droeg hij zijn insigne.

Langs deze weg wensen wij de Harlans nogmaals een goede reis en een behouden aankomst in Woodland.

Aruba Golf Club koos nieuw bestuur

Oranjestad. — De Aruba Golf Club hield zondagmorgen een zeer geslaagde barbeque, waaraan werd deelgenomen door de leden en hun familieleden. O.l.v. de heer Tom Malcolm werd daarna de jaarvergadering gehouden waarbij ook een nieuw bestuur werd gekozen. Ook de prijzen over 1955 werden bij deze gelegenheid toegekend. In het bestuur werden gekozen tot voorzitter Jim Smith, Sid de Weeze onder-voorzitter en Bill Tucker secretaris.

Bezoek Delegaties Nederland en Suriname

Oranjestad. — Wij ontvingen het programma van het bezoek aan ons eiland van de delegaties van de parlementaire delegaties uit de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal en de Staten van Suriname. Het luidt als volgt:

Dinsdag 24 jan. Aankomst op Prinses Beatrix-vliegveld om 10.15 en om 11.00 uur begroeting van het Eilandsbestuur. 14.00 Uur Rondrit over het eiland, bezichtiging bedrijven, daarna gelegenheid tot zwemmen aan Palmbeach. Koud buffet op de Palmbeach om 18.00 uur, aangeboden door het Bestuurscollege.

Woensdag 25 jan. van 9.30 tot 12.00 uur bezoek aan Lago, besprekingen met de directie en bezichtiging bedrijf. Lunch aangeboden door Lago om 12.00 uur. Om 20.30 uur Officiele receptie in Club Caribe, aangeboden door de Staten.

Donderdag 26 jan. Informele bespreking met het Bestuurscollege in het stationsgebouw op het Prinses Beatrix-vliegveld. Vertrek om 11.00 uur.

Voetbaluitslagen

Oranjestad. — De uitslagen van de voetbalwedstrijden gedurende het weekeinde waren als volgt: hoofdklasse Aruba Jrs. vs. Dakota 3-0; Estrella — Bubali 2-1 en Dakota Jrs. vs Estrella Jrs. 0-0. De aangekondigde wedstrijd Hollandia R.C.A. zal geen doorgang hebben, daar Hollandia zich uit de competitie heeft teruggetrokken.

Verlaging van erfpachtscanon

Oranjestad. — De Eilandsraad zal moeten beslissen in de kwestie van verlaging van erfpachtscanon ten name van de heer J.M.G. Eman van 8% tot 2%, over een stuk terrein waar reeds een koelhuis en een ijsfabriek staan en over een stuk terrein ten name van de N.V. Jan Bodegom & Co., Aruba N.V., waar men een koelbedrijf wil bouwen. Daar beide bedrijven in het belang zijn van de economie van het eiland, stelt het B.C. voor in beide gevallen van het gewone tarief af te wijken en een verlaging toe te kennen.

Oranjestad. — Daar het slot van de rekening over een dienstjaar volgens de comptabiliteitsvoorschriften vastgesteld moet worden in een eilandsverordening, werd het ontwerp-eilandsverordening de leden van de E.R. aangeboden van het slot van de rekening over het dienstjaar 1953.

De heer Calcaño terug

Oranjestad. — De heer Calcaño, Consul Generaal van Venezuela, die de vorige week onverwacht naar Caracas moest vertrekken in verband met de gezondheidstoestand van zijn vrouw, keerde gistermorgen terug met de verheugende mededeling, dat zijn vrouw gelukkig weer aan de beterende hand is.

Dr Sutmoeller vertrokken

Oranjestad. — Hedenmorgen vertrok veearts P. Sutmoeller naar Nederland.

De AVROS heeft in 1954 een goed jaar gehad

Willemstad. — Wij ontvingen heden het AVROS-jaarverslag van de penningmeesteres over het jaar 1954.

De financiële ontwikkeling van de AVROS is ook in 1954 een gezonde geweest.

De stijging van het ledenaantal bracht een goede verhoging van het bedrag aan contributies, terwijl in het bijzonder de inkomsten van de Reclame-uitzendingen een sterke toeneming hebben ondergaan. De activiteit van leiding en medewerking, ten aanzien van de aanwinst op beide terreinen, komt in de inkomsten-cijfers op gelukkige wijze tot uitdrukking.

Hiertegenover staat, dat ook de uitgaven belangrijker zijn gestegen, dan in 1953. Tegenover de meerdere inkomsten ± ƒ 14.000,— staat een toeneming der uitgaven tot ongeveer een gelijk bedrag, zodat het batig saldo over 1954, dat over het vorig jaar niet overtreft.

Beide jaren hebben een saldo van ± ƒ 14.000,— opgebracht.

Onder de stijging der uitgaven trekt de post „personeelskosten". met een verhoging van ruim ƒ 8000,—, in het bijzonder de aandacht. Het zal evenwel duidelijk zijn, dat de uitbreiding van ledental en werkzaamheden, zwaardere eisen stelt aan staf en verder personeel, waarvan de kostenstijging een direkt gevolg is.

De positie van de AVROS is gezond: zij beschikt over een flink vermogen en de kaspositie is zeer bevredigend.

Evenwel de komende jaren zullen in dit opzicht zware eisen stellen.

De AVROS zal tot nieuwbouw moeten overgaan, terwijl de omvang van de toekomstige verplichtingen, uit hoofde van de beschikking over de nieuwe, grotere zender, nog niet is te overzien.

„In elk geval blijft onder deze omstandigheden waakzaamheid geboden. Hoe groter de AVROS wordt, hoe beter wij onze taak zullen kunnen vervullen.

Maar ook, hoe kwetsbaarder wij worden, is waakzaamheid geboden aangezien onze huishouding overeenkomstige inkomsten gaat vragen. Een beroep dus op de leden en op allen, die op enigerlei wijze met ons verbonden zijn, om ons hun voortdurende medewerking, en hun trouw te blijven schenken, is zeker op zijn plaats."

Tenslotte wil ik dit verslag niet eindigen zonder een woord van waardering uit te spreken voor allen, die ons in het afgelopen jaar hebben gediend.

Aan hun activiteit — ik doelde er reeds eerder in dit verslag op — is de huidige bloei van onze AVROS voor een belangrijk deel te danken.

Onze erkentelijkheid hiervoor zij hun deel.

De Penningmeesteres.

Het aantal leden bedroeg op 1 januari 1954 2438
Op 31 december 1954 .... 3[illegible]

De ontvangsten over 1954 bedroegen aan:

Contributies	ƒ	19.192.2[illegible]
Donaties	„	350.—
Reclame-uitzendingen	„	32.480.6[illegible]
Nieuwjaarsadvertenties	„	304,5[illegible]
Overlijdensberichten	„	3.210.—
Advertenties Avrosbode	„	2.001,2[illegible]
Diverse baten	„	952.1[illegible]
Totaal	ƒ	58.501.1[illegible]

De uitgaven bedroegen:

Inventaris	ƒ	1.117.3[illegible]
Discotheek	„	977,27
Bijbouw studio	„	2.409.—
Personeelskosten	„	27.014,74
Diverse onkosten	„	13.130,57
Waaronder begrepen kantoorbehoeften, accountantskosten, onderhoud en reparatie apparaten, assuranties, enz. wat in een dagelijkse huishouding noodzakelijk is.		
Totaal	ƒ	44.648.9[illegible]
Batig saldo 1954	„	13.852.21
Totaal	ƒ	58.500,14

Specificaties Kasmiddelen:

Surinaamse Bank	ƒ	6.067,77
Vervuurts Bank	„	20.197,8[illegible]
Volkskrediet Bank	„	41.983,—
Kassaldo	„	486,94
Totaal	ƒ	68.735,55

De mogelijkheden tot vestiging van industrieën in Venezuela

Belangrijke voordelen spelen hierbij voorname rol

Willemstad. — Onder de kop: „Mogelijkheden tot industrievestiging in Venezuela V." lazen wij in het blad van de Nederlands-Venezolaanse Kamer van Koophandel het volgende: Zoals reeds eerder aangestipt, is men in Venezuela al gauw geneigd tot een defaitistische houding t.a.v. de export van eindprodukten en halffabrikaten. Hoewel het ongetwijfeld waar is, dat voor een grote groep produkten door de hoge zelfkosten geen buitenlandse markt gevonden kan worden, moet het toch niet onmogelijk geacht worden, dat tekorten aan bepaalde grondstoffen in het buitenland een winstgevende exploitatie mogelijk maken, zoals, afgezien van de petroleum, thans reeds het geval is met het ijzererts.

De gunstige ligging van verschillende grondstoffen, waarvan speciaal de mineralen melding verdienen, plaatst een industrie, die zich hierop baseert, wel degelijk in een positie, waarbij concurrerend kan worden aangeboden in vergelijking met landen, waar deze ligging minder gunstig is, ook al zijn daar de lonen lager.

Er zijn een aantal belangrijke voordelen aan te wijzen, die bij de vestiging van een nieuwe industrie een rol spelen. Deze zijn:

a) De progressieve houding van de Venezolaanse Regering.

Het Ministerie van Economische Ontwikkeling bestaat uit een actieve groep personen, die in de loop der jaren een duidelijke richtlijn heeft opgesteld, op korte- zowel als op lange termijn, teneinde de industrialisatie op te voeren. Zonodig neemt de regering zelf deel met kapitaal in die gevallen, waar van particuliere zijde geen voldoende belangstelling wordt getoond. Zodra evenwel een dergelijk industrie op gang is gekomen en de financiële basis voldoende sterk is, worden deze firma's aan particulieren overgedragen, aangezien het niet in de bedoeling van de regering ligt actief in deze industrieën te blijven deelnemen.

Het ministerie van mijnbouw is reeds lang doende een uitgebreid onderzoek in te stellen naar het voorkomen van de verschillende mineralen, waaraan Venezuela zeer rijk is.

b) Beschikbaarheid van kapitaal.

Hoewel de laatste tijd een zekere schaarste aan kapitaal voor investeringsdoeleinden geconstateerd kan worden, is het tot nu toe gebleken, dat voor projecten, die de belangstelling kunnen opwekken van potentiële investeerders, het kapitaal meestal wel gevonden kan worden. Waar vele industrieën opgericht worden door buitenlandse firma's met deelneming van Venezolaans kapitaal, is deze schaarste niet zo acuut als men mogelijk zou kunnen denken. Aangezien de kleine industrieën voor Venezuela het meest geschikt lijken en het hiervoor vereiste kapitaal betrekkelijk klein is, ziet het er voorlopig niet naar uit, dat gebrek aan kapitaal een hinderpaal zou zijn bij de vestiging van nieuwe industrieën.

c) Beschermende rechten.

Hoewel beschermende douanerechten in vele gevallen nadelig zijn voor de activiteit van bepaalde firma's en de kwaliteit van de door hen geproduceerde artikelen, kan niet ontkend worden, dat deze voor het oprichten of uitbreiden van bepaalde industrieën nuttig en nodig kunnen zijn. Deze rechten betekenen een hogere rentabiliteit en een snellere aflossing en derhalve een grote aantrekkingskracht op de investeerders.

d) Bevolkingstoeneming

De gestadige toeneming der bevolking, die thans op ongeveer 5.600.000 zielen wordt geschat, is vanzelfsprekend een belangrijke factor bij de bepaling van de omvang van een te vestigen industrie. Vooral de toeneming der bevolking in de verschillende steden is voor de producent uiteraard van belang, omdat het hier een groep consumenten betreft, die gemakkelijk zijn te bereiken in tegenstelling met de landbouwbevolking, die over grotere gebieden is verspreid.

De zaak-Jungschläger

Nederlanders bestrijden getuigenis van Indonesiër

Vier leden van de voormalige Nederlandse militaire missie in Indonesië hebben voor het landgerecht in Djakarta bij de behandeling van de zaak-Jungschläger verklaard, dat er tussen hen geen sprake was van een illegale organisatie met het doel de Indonesische staat aan te vallen. Het viertal werd geconfronteerd met hun vroegere Indonesische ondergeschikte, Amiroeddin, een van de voornaamste getuigen van de openbare aanklager. Amiroeddin had beweerd, dat de militaire missie een centrum was van illegale activiteit en dat hij de vertrouweling was geweest van de hoogste Nederlandse autoriteiten.

Majoor Van Tuin, vroeger chef van de militaire administratie, verklaarde, dat de bewering van Amiroeddin, dat de missie geheime fondsen tot haar beschikking had, volkomen onwaar is.

Sergeant Verschoor ontkende met klem, dat hij als leider zou zijn opgetreden van een illegaal transport van wapens, welke volgens de beweringen van Amiroeddin, voor rebellen „gedropt" waren.

Onderluitenant Koenders zeide, dat er geen waarheid kon schuilen in het verhaal van Amiroeddin, dat hij (Koenders) Amiroeddin naar een geheime bijeenkomst had gereden, aangezien hij Koenders, niet de kunst verstond een auto te besturen.

Luitenant-kolonel L. B. Duetz zeide, dat het onmogelijk was, dat Amiroeddin hem op een geheime vergadering had opgemerkt, omdat nimmer een bijeenkomst was gehouden.

Het landgerecht zal nu luitenant Wierda moeten horen.

Generaal-majoor Pereira, voormalig hoofd van de Nederlandse militaire missie, zal vermoedelijk de laatste van de elf getuigen zijn, die wordt gehoord.

Verkiezingen in Finland

Helsinki. — In Finland zijn verkiezingen gehouden voor de 300 kiesmannen, die op 15 februari op hun beurt een nieuwe president zullen kiezen. De ambtstermijn van de tegenwoordige president, de 85-jarige Paasikivi, loopt spoedig af.

Uitnodiging

DE SURINAAMSE NEOMISTEN

zullen Zondag 22 Januari om 09.00 uur v.m. een Plechtige H. Mis opdragen in de H. Rozenkranskerk te Pietermaai.

Het Comité nodigt alle vrienden en belangstellenden uit tot het bijwonen van deze plechtigheid.

Nederl. hengelaars nodigen Poujade op feest

's-Gravenhage. — De feestelijkheden van de hengelsport Club der Honderd, welke club 18 februari het 2-jarig bestaan hoopt te vieren, zullen op uitnodiging worden bijgewoond door Poujade. die als sportvisser in Frankrijk al veel eerder dan als politicus een grote reputatie had.

Het is de bedoeling van de club der Honderd de dag van het 2-jarig bestaan feestelijk te vieren met een viswedstrijd op internationaal niveau op de Waddenzee tussen Terschelling en de afsluitdijk.

Goed weer voor Rallye Monte Carlo

Amsterdam. — De Rallye Monte Carlo is voortgezet onder goede weersomstandigheden. De wegen ten Zuiden van Oslo waren voor hen die in Stockholm gestart waren moeilijk door de ijzel. In Glasgow was het bijzonder koud. In Lissabon regende het en de weersvoorspellingen die de rijders, die daar startten meekregen voorspelden stortbuiten. In Athene was het prachtig weer, maar in de bergen van Midden - Griekenland heersten vorst en mist.

Van de 351 ingeschreven equipes vertrokken er 308 en wel uit Athene 16 Rome 13; Parijs 41; Lissabon 53; München 48; Stockholm 64 en Glasgow 73.

Reg Harris, oudwereldkampioen wielrennen spring, heeft zijn Jaguar niet in orde kunnen krijgen en kwam 33 minuten te laat, wat hem 30 strafpunten heeft gekost. Dit was hem te veel en hij trok zich uit de rallye terug.

60.000 bakstenen per uur!

Londen. — Te Warschau is een elektrische metsel-machine gedemonstreerd, die 60.000 bakstenen per uur kan aanbrengen, aldus meldt het Poolse persbureau P.A.P. De machine kan door één man worden bediend.

Op de OLYMPISCHE SPELEN

Elektronische tijdmeter zal krachtverschil tot op 1-1000 seconde registreren

Cortina. — Gezien het geringe krachtsverschil, dat vooral in de finales bij de Olympische Spelen te verwachten is, zal zowel te Cortina d'Ampezzo bij de winter spelen als te Melbourne, bij de zomerspelen overgegaan worden op elektronische tijdmeting. Bij de orthodoxe chronometers was het kleinst meetbare tijdverschil 1/10 seconde, bij het nieuwe systeem, dat door de Zwitserse horloge-industrie voor de olympische spelen is samengesteld, kunnen zelfs verschillen tot 1/1000 seconde worden geregistreerd.

De stopwatches hebben in dat geval geen onrustje meer, dat bij de nu in gebruikzijnde modellen 300 maal per seconde van richting verandert, doch een kwartskristal waarin langs electronische weg een trilling van 100.000 hertz (100.000 trillingen per seconde) wordt opgewekt. Aangezien deze frequentie vastligt is een precieze tijdmeting gewaarborgd.

Het trillingsgetal wordt door frequentieverdelers teruggebracht tot 1000 of 100 trillingen per seconde. Door middel van tellers worden de uren, de minuten, de seconden, de tienden van seconden, de honderdsten van seconden en eventueel de duizendsten van seconden aangegeven.

Het ogenblik van starten wordt langs elektronische weg opgenomen en automatisch op een filmband vastgelegd. Waarnemingsfouten worden hierdoor vermeden. Meestal wordt voor het bepalen van moment van start en finish gebruik gemaakt van een foto-electrische cel. Met de gecompliceerdste meetinstrumenten is het mogelijk de tijden van 18 deelnemers, zelfs wanneer bij passeren van de eindstreep het verschil tussen de eerste en de laatste slechts 1 seconde is, tot 1/00 sec. resp. 1/1000 sec. nauwkeurig op de band vast te leggen.

Aan deze tijdmeter is een apparaat gekoppeld dat er voor zorgt, dat de band, die fotogevoelig is, reeds 4 seconden later is ontwikkeld.

Een derde toestel geeft een film van de laatste meters, waarbij het tijdsverschil tussen twee opeenvolgende beelden 1/100 resp. 1/1000 sec. is.

JAMES STEWART ernstig gewond

Hollywood. — James Stewart is bij opnamen voor de film „Spirit of St. Louis" ernstig gewond, doordat een parachute, waaraan hij hing, in de trek van windmachines geraakte en hem een aanzienlijk eind over de grond sleepte. De film handelt over Charles Lindbergh.

Meer Britse automobilisten naar vaste land

Londen. — Meer Britse automobilisten en berijders van motorfietsen zijn van plan om in 1956 op het vasteland van Europa te gaan touren, aldus beweren de autoriteiten van de Britse automobielclubs. Wij krijgen nu al honderden vragen om inlichtingen omtrent continentale routes en besprekingen op de scheepvaart- en luchtlijnen en het ziet er naar uit dat 1956 een recordjaar zal worden wat betreft het aantal Britse automobilisten dat zijn vacantie op het continent gaat doorbrengen, aldus heeft kapitein A. W. Philips, directeur van de Royal Automobile Club verklaard.

Force Ouvriere keert zich tegen Poujade

Het Franse socialistische vakverbond, de Force Ouvrière, heeft zijn leden opgeroepen een boycot te beginnen tegen de winkeliers, die aanhangers zijn van Poujade. Een groot deel van Poujade's aanhang wordt gevormd door „kleine winkeliers". De Force Ouvrière heeft de arbeiders aangespoord de volgelingen van Poujade's „reactionaire en neofascistische" beweging niet meer de klandizie te gunnen en in plaats daarvan in de coöperatieve winkels te kopen.

Britse titelgevecht Cockwell — Gardner uitgesteld

Londen. — Het gevecht om de Britse titel zwaargewicht tegen de titelhouder Don Cockell en Jack Gardner is van 24 April uitgesteld tot een later tijdstip dit jaar in verband met een oogletsel, dat Gardner in zijn laatste partij tegen Kitione Lave (Tonga) opliep.

Kubitschek zoekt kapitaal

Ontzetting in de V.S. over zijn verkiezing

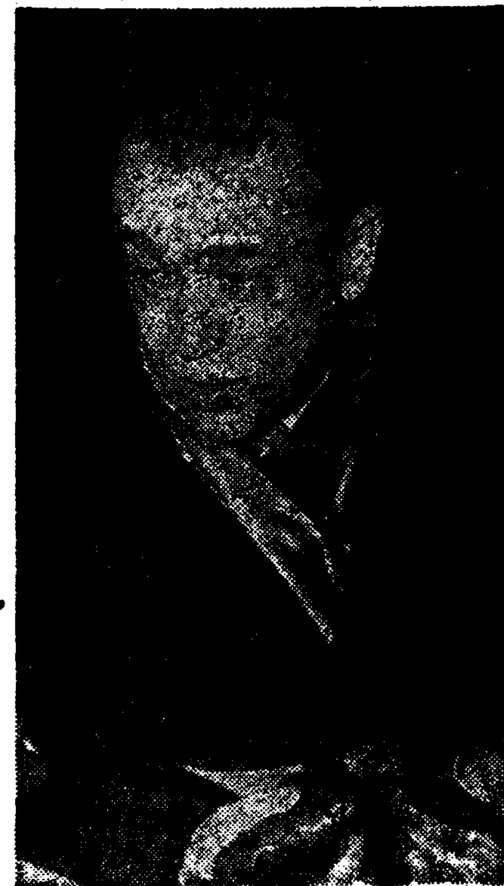
(Van een correspondent in Nederland).

Dezer dagen heeft Nederland bezoek gehad van de nieuwe Braziliaanse president senor Juscelino Kubitschek. Zijn verblijf in Den Haag was een onderdeel van een grootse „goodwillreis" langs de hoofdsteden van de Verenigde Staten en van verschillende Westeuropese landen. In Nederland moest senor Kubitschek in Den Haag zijn, omdat daar de regering zetelt. De reis van [illegible]lië's president heeft immers niet [illegible] doel de volken van de Verenigde Staten en van West-Europa het bestaan van Brazilië in de herinnering te brengen, om hen weer eens te verbazen met het feit dat het land waarvan hij de president is twee keer zo groot is als Europa zonder de Sovjet-Unie, en dat Brazilië bijna 57 miljoen inwoners telt, meer dan de helft van de totale bevolking van geheel Zuid-Amerika. Neen, senor Kubitschek is op zoek naar kapitaal!

De 53-jarige president was de kandidaat van de socialistische partijen en bij de verkiezingen voor het presidentschap werd hij gesteund door de communisten. Het spreekt vanzelf, dat vooral de Verenigde Staten, die zijn grootkapitaal de meer conservatieve groeperingen in Brazilië steunden, met ontzetting de uitverkiezing van Kubitschek gadesloegen. De thans nog niet officieel in zijn presidentiële ambt bevestigde senor Kubitschek is deze ontzetting een doorn in het oog. Want hoe kan hij, wiens politiek kort en bondig omschreven kan worden met zijn eigen woorden „vrede en steeds meer industrialisering in eigen huis, en begrip en eerbied voor Brazilië in het buitenland", zijn programma ten uitvoer brengen als het buitenlandse kapitaal in de Braziliaanse industrie een twijfelachtig object zou gaan zien. Senor Juscelino Kubitschek ging daarom op reis. Naar de Verenigde Staten het eerst om er de regering-Eisenhower van te overtuigen, dat hij geen man van avonturen is, en dat hij niet zo linksgericht is dat de buitenlandse kapitalen gevaar zouden lopen in Brazilië.

Zijn trip naar de Verenigde Staten had tot doel het in de Braziliaanse industrie gestoken Amerikaanse geld te behouden. De tocht overzee naar het verre Europa geschiedde om het aldaar wortelende grootkapitaal te interesseren voor de Braziliaanse koffie, katoen en cacao. De Verenigde Staten krijgen de helft van alle goederen die uit de Braziliaanse havens naar het buitenland worden geëxporteerd. De Braziliaanse economie is derhalve zeer kwetsbaar, want vrijwel afhankelijk van de Verenigde Staten. De nieuwe president van Brazilië hoopt waarschijnlijk met het verkrijgen van Europees investeringskapitaal enigszins een tegenwicht te vormen tegen de grote Noordamerikaanse invloed. V n het in Brazilië geïnvesteerde buitenlandse kapitaal is ongeveer 45 pct. afkomstig t de Verenigde Staten en 20 pct. uit Canada. Verder komt ongeveer 30 pct. voor rekening van Engeland en 5 pct. van Frankrijk, België, Nederland, Zwitserland, Portugal en Argentinië.

President-elect Juscelino Kubitschek tijdens de persconferentie bij aankomst op Schiphol

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Voor de groteren,
17.15 Aperitief.
17.45 Zuid-Amerikaanse kwartiertje,
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Transcriptieprogramma C. B. C.
1845 En nu tante Aukje
19.00 Nederlandse Atristen
[illegible]
21.00 C.C.C.-Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond concert
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five
17.30 A. P. Nieuws
17.40 Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sport
19.10 Praatje door Pater Brenneker.
19.30 Hoorspel.
1945 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek

P.C.J
20.51 Nieuws
18.52 Met het Pierement op stap.
19.05 Reportage.
19.11 „Bel Canto"
19.36 Zwart op Wit.
19.39 Platenvaria.
19.54 Sportjournaal,
20.09 Intermezzo.
20.13 In en uit den vreemde,
20:20 Voor de West
20.50 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting

AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst Welzijnszorg.
18.30 Terug tot God.
18.45 Nieuws
20.00 Landbouwpraatje
19.10 Kawina-band Big jones
19.45 V & V
20.00 Advertenties
20.30 Voor de jarigen
20.40 Nieuwe platen
20.55 Nieuws en Sluiting.

RADIO KELKBOOM
17.30 Kinderuurtje
18.03 Musica
18.15 Cumpleños Feliz
1830 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Musica.
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.00 Kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. zat. 21 jan. 12.00 A. J. v d. Bos St. Michielweg 20, J. D. tel: 4384
B. g. g. nad inl. tel, 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman tel. 4550

C.S.M.

Rederij:
C. van den Pol tel 3403

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R. Engelsman tel. 2304

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276 — 2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel:: 3146

THEATER ASIENTO
„Anna Karenina"
Toegang boven 18 jaar.

ERIC DE NOORMAN : De gebroken pijl

23. Eric heeft niet eens de tijd om zijn zwaard te trekken, Horic spant de pees en zoevend schiet de pijl door de lucht, recht op de Noorman af. Doch even snel heeft Eric het gevaar gezien en een onderdeel van een seconde eerder laat hij zich zijdelings op de grond vallen, zodat het dodelijke wapen rakelings over zijn hoofd scheert.

Ook Agir is verschrikt opzij gesprongen. Op hetzelfde ogenblik rent Horic weg. Met één oogopslag heeft hij de paarden van Agir en Eric gezien, die daar vlakbij aan een boom staan gebonden. Het kost Horic slechts een ogenblik om de teugels van Agir's paard los te maken Hij slingert zich in het zadel en draaft weg, terwijl Eric en Agir nog overeind krabbelen.

Doch Wolf heeft de schurk geen ogenblik uit het oog verloren en luid blaffend zet hij de vluchteling na.

Dit alles heeft zich afgespeeld in enkele seconden, doch deze tijd is voor Eric voldoende om thans met zekerheid te weten, wie Jelf's moordenaar is. Hij springt op en terwijl Agir de vluchteling wezenloos nastaart, roept hij!

„Hij mag niet ontkomen! Anders zal er niemand meer veilig voor hem zijn!"